

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 25.7.2011
KOM(2011) 445 v konečném znění
2011/0204 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

**kterým se zavádí evropský příkaz k obstavení účtů k usnadnění vymáhání
přeshraničních pohledávek v občanských a obchodních věcech**

{SEK(2011) 937 v konečném znění}
{SEK(2011) 938 v konečném znění}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

1.1 Obecné souvislosti

Ve Stockholmském programu z roku 2009, který má občanům zajistit prostor spravedlnosti, svobody a bezpečnosti¹, se zdůrazňuje, že evropský soudní prostor by měl sloužit k podpoře hospodářské činnosti na jednotném trhu, a Komise v něm vyzývá k předložení vhodných návrhů, jež by v EU mimo jiné zlepšily účinnost výkonu soudních rozhodnutí týkajících se bankovních účtů a aktiv dlužníků. V akčním plánu provádění Stockholmského programu² je tento politický mandát potvrzen, neboť do plánu je zahrnuto nařízení o zlepšení účinnosti výkonu soudních rozhodnutí v Evropské unii: obstarání bankovních účtů.

Potíže s přeshraničním vymáháním pohledávek popsala Komise již ve svém sdělení z roku 1998 „K účinnějšímu vynášení a vynucování rozsudků v Evropské unii“³, v němž poukázala na potřebu zlepšit výkon rozhodnutí a zavést na úrovni EU zajišťovací opatření týkající se majetku dlužníků. Rada tento postoj schválila v roce 2000 ve svém programu pro uznávání⁴. Přestože od té doby došlo ve vytváření skutečného evropského prostoru občanského práva k výraznému pokroku, evropský zákonodárce tyto otázky dosud neřešil. Stávající nástroje v oblasti občanského práva, např. nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (dále jen „nařízení Brusel I“)⁵, pouze zajišťují, že rozhodnutí vynesené v jednom členském státě je uznáváno a je *vykonatelné* v jiném členském státě, neobsahují však žádná ustanovení, která by upravovala způsob, jakým jsou rozhodnutí vykonávána v praxi. Procesní modalita řízení o výkonu rozhodnutí nebo jiného exekučního titulu se k dnešnímu dni řídí výhradně vnitrostátním právem. Tento přístup se nemění navrhovanou revizí nařízení Brusel I⁶.

Na potřebu zlepšit přeshraniční vymáhání pohledávek naposledy poukázal Evropský parlament, když v květnu 2011 přijal zprávu z vlastního podnětu, v níž vyzval Komisi k předložení návrhu na předběžná opatření pro zmrazování a zveřejňování aktiv dlužníků v přeshraničních případech⁷.

1.2 Odůvodnění a cíle návrhu

Věřitelé vymáhající dluhy v jiném členském státě se v současné době potýkají s významnými obtížemi. Je pro ně totiž složité, zdlouhavé a finančně náročné domoci se předběžných opatření, jež by obstarala majetek jejich dlužníků nacházející se v zahraničí. Jde o problém, neboť rychlý a snadný přístup k takovýmto předběžným opatřením je často klíčový pro zajištění toho, aby dlužník svůj majetek nepřevedl nebo nepromrhal dříve, než věřitel získá a vykoná rozhodnutí týkající se jeho nároků. Tato opatření jsou obzvlášť důležitá, jde-li

¹ Přijaté na zasedání Evropské rady ve dnech 10. a 11. prosince 2009.

² KOM(2010) 171, 20.4.2010.

³ Úř. věst. C 33, 31.1.1998, s. 3.

⁴ Úř. věst. C 12, 15.1.2001, s. 1.

⁵ Úř. věst. L 12, 16.1.2001, s. 1.

⁶ Návrh nařízení o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (přepřracované znění) – KOM(2010) 748, 14.12.2010.

⁷ Plenární zasedání EP, 10. květen 2011. Dokument JURI 2009/2169(INI) ze dne 16.2.2011, zpravodaj Arlene McCarthy (S-D/UK).

o majetek na bankovních účtech. V současné době mohou dlužníci před opatřeními k výkonu rozhodnutí uniknout tak, že své prostředky urychleně převedou z bankovního účtu v jednom členském státě na účet v jiném členském státě, zatímco věřitel, který chce zajistit splacení své pohledávky, má jen malou šanci dlužníkovy bankovní účty zablokovat. Z tohoto důvodu nemůže mnoho věřitelů úspěšně získat své pohledávky ze zahraničí, nebo se o to ani nepokouší a pohledávky odepíše.

V současné situaci lze v zásadě vyzorovat čtyři hlavní nedostatky:

- Podmínky pro vydávání příkazů k obstavení majetku na bankovních účtech se v právních předpisech členských států EU značně liší. Tato situace věřitelům v některých členských státech ztěžuje získání příkazu k obstavení účtů (nebo jeho získání bez předchozího výsledku dlužníka) ve srovnání s jinými a podporuje vyhledávání nejvýhodnější jurisdikce (tzv. forum-shopping). Za současného stavu v evropském právu navíc vzniká i dodatečný problém pramenící z toho, že podle judikatury Soudního dvora Evropské unie⁸ nejsou ve smyslu nařízení Brusel I předběžná opatření vydaná bez předchozího vyslechnutí dlužníka uznávána v jiném členském státě a nejsou v něm vykonatelná. Tímto problémem se však již zabýval návrh Komise na revizi zmíněného nařízení.
- Druhý problém souvisí se skutečností, že v mnoha členských státech je pro věřitele obtížné, ne-li nemožné, získat informace o tom, kde se bankovní účet jeho dlužníka nachází, aniž by za tímto účelem museli využít služeb soukromých zpravodajských agentur. Tato nedostatečná transparentnost může věřitelům často zabránit v přístupu k tomuto typu předběžného opatření.
- Výdaje na získání a vykonání příkazu k obstavení účtů bývají v přeshraničních případech vyšší než v případech domácích, což věřitele od vymáhání zahraničních pohledávek pomocí soudního systému odrazuje.
- Posledním pozorovaným nedostatkem, který je pro věřitele usilující o výkon soudního rozhodnutí závažným problémem, jsou rozdíly ve vnitrostátních systémech výkonu a v době, která je k výkonu rozhodnutí zapotřebí. Tento nedostatek ohrožuje účinnost předběžných opatření, jakými jsou příkazy k obstavení účtů, neboť ta svou povahou závisejí na rychlém provedení.

Podrobný rozbor problémů současného systému i dopadů, které mají rozličné varianty zvažované pro jejich řešení, lze najít v posouzení dopadů, jež doprovází tento návrh.

Zastřešujícím cílem tohoto návrhu je přispět k rozvoji vnitřního trhu EU, jak je nastíněno ve strategii pro růst „Evropa 2020“⁹, a k vytvoření skutečného evropského prostoru občanského práva v oblasti výkonu rozhodnutí. Obecným cílem tohoto návrhu je pak usnadnit občanům a podnikům (zejména malým a středním podnikům) vymáhání přeshraničních pohledávek a zlepšit účinnost výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, jejichž předmětem jsou přeshraniční spory. Omezila by se tak rizika spojená s přeshraničním obchodem, zvýšila

⁸ Věc 125/79 *Denilauler* ze dne 21. května 1980.

⁹ Na zasedání Evropské rady dne 26. března 2010 vytyčili vedoucí představitelé Evropské unie svůj plán pro „Evropu 2020“, což je strategie pro zvýšení konkurenceschopnosti EU, rychlejší růst a vyšší zaměstnanost. http://ec.europa.eu/europe2020/index_cs.htm

by se důvěra obchodníků, zlepšila by se platební morálka dlužníků v přeshraničních situacích a podpořila by se větší přeshraniční obchodní aktivita.

Konkrétněji patří mezi cíle návrhu:

- umožnit věřitelům získávání příkazů k obstavení účtů za stejných podmínek bez ohledu na zemi, kde se nachází příslušný soud,
- umožnit věřitelům získávání informací o místě, kde se nacházejí bankovní účty dlužníků, a
- snížit věřitelům náklady na získání a výkon příkazu k obstavení účtů v přeshraničních případech a omezit související prodlení.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ ZÚČASTNĚNÝCH STRAN A POSOUZENÍ DOPADŮ

Tomuto návrhu předcházela rozsáhlá konzultace zúčastněné veřejnosti, členských států, dalších orgánů a odborníků o problémech pozorovaných v současném systému a o možných způsobech jejich řešení. Dne 24. října 2006 přijala Komise „Zelenou knihu o zlepšení účinnosti výkonu soudních rozhodnutí v Evropské unii: obstavení bankovních účtů“¹⁰, v níž bylo navrženo zavedení předběžného opatření na evropské úrovni upravujícího obstavení bankovních účtů a k níž Komise obdržela celkem 68 odpovědí. Při přípravě navrhovaných kroků zohlednila Komise výsledky srovnávací právní studie, kterou vypracoval prof. Burkhard Hess z Univerzity v Heidelbergu v únoru 2004 (a která pokrývala tehdejších patnáct členských států)¹¹. Empirické údaje o dopadu různých variant tohoto návrhu byly shromážděny v rámci další externí studie¹², dokončené v lednu 2011, a rovněž v rámci průzkumu, jenž proběhl mezi evropskými podniky na Evropském podnikatelském konzultačním panelu a jehož výsledky byly zveřejněny v srpnu 2010¹³. V červnu 2010 proběhlo veřejné projednávání. Na pomoc Komisi s přípravou tohoto návrhu byla také ustavena skupina soukromých odborníků, která se mezi únorem a dubnem 2011 sešla celkem čtyřikrát. S odborníky z členských států byla předběžná předloha návrhu konzultována na schůzce v březnu 2011.

Z konzultací vyplývá, že zúčastněné strany i členské státy jsou vytvoření samostatného evropského řízení pro obstavení bankovních účtů ve velké míře nakloněny. Několik málo zúčastněných stran, jež nutnost této iniciativy zpochybnilo, obecně argumentovalo dobrým fungováním řízení v jejich vlastních členských státech. Jiní dotázaní nicméně uznali, že nové evropské řízení sice možná není ke zlepšení řízení v jejich členských státech potřeba, ale bylo

¹⁰ KOM(2006) 618.

¹¹ „Improving the enforcement of judicial decisions in the European Union: transparency of the debtor's assets, attachment of bank accounts; provisional enforcement and protective measures“, http://ec.europa.eu/civiljustice/publications/docs/enforcement_judicial_decisions_180204_en.pdf (Zlepšování výkonu soudních rozhodnutí v Evropské unii: transparentnost dlužnickových aktiv, obstavení bankovních účtů a zajišťovací opatření)

¹² „Study for an Impact Assessment on a draft legislative proposal on the attachment of bank accounts“, Středisko pro strategické a hodnotící služby (CSES), Londýn (*Studie pro posouzení dopadu předběžného legislativního návrhu o obstavení bankovních účtů*)

¹³ Obchodní spory a přeshraniční vymáhání pohledávek, k dispozici na adrese http://ec.europa.eu/yourvoice/ebtp/consultations/2010/cross-border-debt-recovery/index_cs.htm

by přínosné v případě návrhů zasílaných do jiných zemí, protože v některých státech jsou řízení pro příkazy k obstavení účtů vnímána jako velmi neúčinná. Co se týče klíčových rysů plánovaného návrhu, velká většina zúčastněných stran a Evropský parlament se přiklání k tomu, aby byl předpokládán evropský příkaz k obstavení bankovních účtů pouze prozatímní povahy. Se širokou podporou se setkává rovněž vydávání příkazů bez předchozího vyslechnutí dlužníků za účelem zachování účinku „překvapení“. Nejspornějšími aspekty iniciativy jsou ochrana dlužníků, zejména otázka soudu příslušného pro napadení příkazu, a způsoby přeshraničního výkonu.

Náklady a výhody hlavních aspektů navrhované reformy analyzovala Komise v posouzení dopadů, jež doprovází tento návrh.

3. PRÁVNÍ PRVKY NÁVRHU

3.1. Shrnutí navrhované akce

Navrhované nařízení zavede nové samostatné evropské řízení pro obstavení bankovních účtů, které věřitelům umožní zabránit převodu nebo výběru dlužnickových aktiv na jakémkoli bankovním účtu vedeném v Evropské unii. Pro občany a podniky bude evropské řízení alternativou k řízením stanoveným právními předpisy jejich členského státu. Navrhované nařízení upraví řízení pro vydávání evropského příkazu k obstavení účtů a také jeho provádění bankami, u nichž jsou předmětné účty vedeny. Evropský příkaz k obstavení účtů by měl jen zajišťovací povahu, což znamená, že by pouze blokoval účty dlužníků, ale nedovoloval by vyplacení prostředků věřitelům. V souladu s právní tradicí velké většiny členských států bude mít evropský příkaz věcný účinek, resp. bude zaměřen na konkrétní účty, nikoli na osobu dlužníka.

Hlavní rysy návrhu je možné shrnout takto:

3.1.1. Oblast působnosti (články 2 a 3)

Navrhované nařízení se vztahuje na občanské a obchodní věci. Výjimky z jeho působnosti se převážně shodují s výjimkami z nařízení Brusel I. Z jeho působnosti jsou stejně jako v nařízení Brusel I vyloučeny insolvence a sociální zabezpečení. Z působnosti je rovněž vyloučeno rozhodčí řízení. Přestože se může vyskytnout případ, kdy se budou moci strany rozhodčího řízení k evropskému řízení uchýlit, zahrnutí rozhodčího řízení do působnosti nařízení by bylo spojeno s komplexními otázkami, jež nebyly evropským právem dosud řešeny (např. s okolnostmi, za kterých je možné rozhodčí nálezy považovat za rovnocenné soudním rozhodnutím), a tyto otázky se nezdálo příhodné řešit poprvé právě v tomto nástroji.

Navrhované nařízení bude na rozdíl od nařízení Brusel I použitelné ve věcech majetkových vztahů mezi manželi a také ve věcech důsledků registrovaných partnerství a dědictví, jakmile budou přijaty a nabudou účinnosti právní nástroje, které v těchto dvou oblastech navrhuje Komise.

Nástroj se omezuje na případy s přeshraničními rozměry. Definice těchto situací „negativním“ způsobem se inspirovala článkem 1 Úmluvy o dohodách o volbě soudu.

3.1.2. Podmínky a postup vydávání

- Použitelnost (článek 5)

Návrh plánuje, že evropské řízení by bylo použitelné ve dvou typech případů: před získáním titulu vykonatelného v členském státě, kde je účet veden, a po jeho získání. V praxi to znamená, že věřitel by mohl podat návrh na vydání příkazu 1) před soudním řízením o podstatě nároku nebo během něho, nebo po vydání exekučního titulu v členském státě původu, který ještě není v členském státě výkonu vykonatelný, a 2) po získání titulu vykonatelného v členském státě výkonu. Komise sice očekává, že nástroj bude mít největší důležitost v prvním případě, přínosný však může být i v případě druhém, neboť by zvyšoval účinnost výkonu na maximum. Vzhledem k tomu, že za této situace má již věřitel exekuční titul, podmínky vydání jsou méně přísné než v prvním případě.

- Příslušnost pro vydání příkazu (články 6 a 14)

Obecně platí, že pro vydávání evropského příkazu k obstavení účtů jsou příslušné soudy členských států, které mají v této záležitosti příslušnost určenou podle evropských nástrojů a vnitrostátního práva. Alternativně mohou příkaz vydat soudy členského státu, v němž je účet veden. V tomto případě se však v zájmu zamezení volného určování soudní příslušnosti platnost příkazu omezuje na členský stát, v němž byl vydán, a příkaz nebude uznán ani vykonatelný v jiných členských státech. V případech, kdy již věřitel obdržel exekuční titul, může získat evropský příkaz k obstavení účtů buď od téhož soudu, který mu dříve vydal exekuční titul, nebo od orgánu členského státu příslušného pro výkon, v němž je veden bankovní účet.

Pravidla tohoto nařízení týkající se soudní příslušnosti nezabraňují navrhovateli usilovat o zajišťovací opatření podle vnitrostátního práva na základě článku 31 nařízení Brusel I.

- Podmínky vydání (články 7 a 12)

V souladu s všeobecným postupem ve velké většině členských států vyžaduje navrhované nařízení, aby věřitel prokázal, že má na úspěch ve sporu dobré vyhlídky, resp. že jeho pohledávka je dobře odůvodněná, a že v případě nevydání příkazu hrozí zmaření výkonu budoucího rozhodnutí, protože dlužník může svůj majetek převést nebo promrhat. Soud může navíc věřitele požádat o poskytnutí jistoty, aby zajistil vyrovnání jakýchkoli škod vzniklých dlužníkovi v případě, že by byl příkaz dodatečně zrušen jako bezdůvodný, například jelikož pohledávka věřitele v dané věci by byla neoprávněná.

- Povaha řízení (články 10, 11 a 44)

Evropský příkaz k obstavení účtů se bude vydávat v rámci řízení s jediným účastníkem, tj. bez předchozího vyslechnutí dlužníka, což umožní zachovat u opatření účinek „překvapení“. V případech, kdy není účinek „překvapení“ zapotřebí (např. protože účet je v dané chvíli zastaven pro jiného věřitele), však může navrhovatel vyžadovat, aby řízení proběhlo *inter partes*. Vzhledem k tomu, že v řízení o předběžných opatřeních má klíčový význam rychlost, ústní svědectví je podle nařízení povoleno jen za výjimečných okolností. Soudy mohou přijímat za důkazy písemná prohlášení svědků nebo odborníků. Nařízení také u evropského příkazu stanoví konkrétní lhůty pro vydávání a provádění. Pokud soud nebo orgán příslušný pro výkon není za výjimečných okolností schopen tyto lhůty dodržet, musí potřebu dalšího odkladu odůvodnit.

- Získávání informací o účtu či účtech dlužníka (článek 17)

Protože se věřitel může potýkat s potížemi, chce-li získat informace o účtu či účtech dlužníka, navrhované nařízení ukládá členským státům povinnost zajistit mechanismus, jenž by získávání informací usnadnil. Nařízení přitom ponechává členským státům na výběr mezi dvěma různými mechanismy: a) v členských státech může existovat příkaz ke zpřístupnění údajů, na základě něhož musí všechny banky na území daných zemí poskytnout informace o tom, zda má u nich dlužník vedený účet, a b) členské státy mohou alternativně zajistit svým orgánům příslušným pro výkon přístup k údajům evidovaným orgány veřejné moci v registrech či údajům jim jinak dostupným. Druhý mechanismus je uveden i v článku 61 nařízení o vyživovací povinnosti. Úvahy o ochraně údajů si vyžadují, aby se výměna osobních údajů podle tohoto ustanovení omezovala na informace potřebné pro výkon a provedení příkazu.

3.1.3. *Vykonatelnost a výkon příkazu*

- Zrušení doložky vykonatelnosti (článek 23)

V souladu se stávajícími evropskými řízeními¹⁴ se budou příkazy k obstavení účtů vydané podle navrhovaného řízení v jednom členském státě automaticky uznávat a vykonávat v jiném členském státě, aniž by k tomu bylo zapotřebí jakékoli zvláštního řízení.

- Doručení příkazu bance a odpůrci (články 24 a 25)

Ustanovení o samotném výkonu evropského příkazu vydávaného podle nového řízení jsou hlavní novinkou navrhovaného nařízení. Příkaz k obstavení účtů s věcným účinkem se vykonává doručením bance či bankám, u kterých jsou předmětné účty vedeny a které mají povinnost příkaz provést. Ustanovení, jež v navrhovaném nařízení upravují doručení příkazu bance, rozlišují dvě situace. Pokud se soud nachází v tomtéž členském státě jako daná bankovní instituce, doručení se řídí vnitrostátními právními předpisy. Pokud je třeba příkaz doručit přes hranice, musí tak být učiněno v souladu s nařízením (ES) č. 1393/2007 s významnou změnou metody doručení: písemnosti k doručení jsou předány soudem původu nebo navrhovatelem přímo příslušnému orgánu v členském státě výkonu, jenž je posléze doručí bance nebo odpůrci. Tato metoda doručení má v porovnání s jinými způsoby doručení nebo v porovnání se svobodným výběrem mezi různými způsoby tu významnou výhodu, že jsou do něho zapojeny příslušné orgány členského státu výkonu. To nejenže zajistí, že bankovní instituce obdrží příkaz známými kanály, ale umožní také příslušnému orgánu z úřední moci zohlednit částky, jež jsou vyloučené z exekuce, pokud je to podle vnitrostátního práva možné.

Dlužníka je třeba informovat ihned po té, co opatření nabude účinnosti, aby si mohl připravit obhajobu. Navrhované nařízení zaručuje, že k doručení bude docházet co nejrychleji po provedení příkazů.

¹⁴ Evropské řízení o drobných nárocích zavedené nařízením (ES) č. 861/2007 a evropský platební rozkaz zavedený nařízením (ES) č. 1896/2006.

- Provedení bankou a bankovní prohlášení (články 26 a 27)

Banka je povinna příkaz okamžitě provést, a to zablokováním částky, jež odpovídá částce v příkazu. Případy účtů, které obsahují finanční nástroje, a účtů v měnách jiných, než je měna, v níž je příkaz vydán, jsou zohledněny ve zvláštních ustanoveních. Během osmi dnů musí banka vydat prohlášení o tom, zda příkaz obstavil prostředky v dostatečné výši. Pokud je plně vyhověno příkazu, v zájmu zaručení ochrany dlužnickových osobních údajů nemusí být podáno sdělení zůstatku na účtu.

- Obstavení několika účtů, společných a sběrných účtů (články 28 a 29)

Pro případ příkazu k obstavení několika účtů, navrhované nařízení omezuje možnost nadměrného zajištění ze strany věřitele tím, že jej povazuje uvolnit každou částku přesahující jeho pohledávku, jakmile je o tom informován. Vzhledem k tomu, že existují značné rozdíly ve vnitrostátním právu v otázce podmínek, za kterých mohou být obstaveny společné a sběrné (svěřenské) účty, ponechává navrhované nařízení tuto otázku na platných vnitrostátních předpisech.

- Částky vyloučené z výkonu (článek 32)

Co se týče částek vyloučených z výkonu k zajištění živobytí dlužníka a jeho rodiny nebo k umožnění společnosti nadále vykonávat běžnou podnikatelskou činnost se vnitrostátní právo v EU zásadně liší. Jedná se především o otázku, zda k vyloučení částek dojde ze zákona, nebo na základě žádosti dlužníka. Navrhované nařízení umožňuje členským státům si ponechat vnitrostátní systém.

- Pořadí konkurujících si věřitelů (článek 33)

Vnitrostátní právo v EU se také velmi liší ve vztahu k účinkům předběžného opatření na pořadí věřitelů. Tato otázka je velmi složitá a vnitřně propojená s vnitrostátním exekucním a insolvenčním právem. Se zřetelem k těmto odlišnostem navrhované nařízení stanoví, že evropský příkaz má pořadí dané rovnocenným opatřením podle vnitrostátního práva.

3.1.4. Opravné prostředky proti evropskému příkazu k obstavení účtů (články 34, 35 a 36)

Navrhované nařízení dlužníkovi přiznává právo na to, aby mohl příkaz k obstavení napadnout, a to jak z věcných, tak procesních důvodů. Pokud jde o soudy příslušné k rozhodování o dlužníkově návrhu na přezkum, v navrhovaném nařízení je zachován přístup zvolený v revizi nařízení Brusel I. Odpůrce v zásadě musí své námitky k příkazu vznést u soudu, který jej vydal (původnímu soudu). Tento přístup zaručuje, aby šlo principiálně o tentýž soud, který rozhoduje o příkazu a jeho přezkumu. Výjimkou jsou námitky týkající se určitých aspektů exekucního řízení (zejména částek vyloučených z exekuce) – ty musí být vzneseny u soudů členského státu výkonu, protože řízení má na starosti právě tento členský stát. Aby se dlužníkovi usnadnil návrh na přezkum příkazu u soudů jiného členského státu, nařízení zavádí standardní formuláře, které budou dostupné ve všech jazycích Unie a sníží náklady na překlad. Na určité kategorie dlužníků, které se obecně považují za „slabší stranu“ sporu (spotřebitelé, zaměstnanci a pojištěnci), se vztahuje jiné pravidlo týkající se soudní příslušnosti. Tito dlužníci mohou námitky proti příkazu vznést u soudů v členském státě svého bydliště. Toto pravidlo zaručuje, aby slabší strany mohly evropský příkaz zpochybnit v domácí jurisdikci, čímž zvyšuje potenciál ochranných pravidel soudní příslušnosti, která jsou v těchto případech stanovena v nařízení Brusel I.

3.1.5. *Ostatní ustanovení*

- **Právní zastupování (článek 41)**

V souladu s právními poměry ve většině členských států a v zájmu snížení procesních nákladů není podle navrhovaného nařízení pro získání evropského příkazu k obstavení účtů povinné právní zastoupení. To bude věřiteli umožňovat, aby podal návrh na evropský příkaz, aniž by za tímto účelem musel využít jakýchkoli právních služeb nebo služeb advokáta, který má povolení k výkonu činnosti v členském státě, na jehož území se soud nachází. Vnitrostátní právní předpisy však mohou vyžadovat, aby byly strany zastoupeny advokátem v případě, že dlužník příkaz napadne. Aby se věřitelům usnadnilo podávání návrhů na evropský příkaz, obsahuje navrhované nařízení standardní formulář návrhu s vhodnými pokyny k jeho vyplnění. Formulář bude k dispozici ve všech jazycích Unie, čímž se sníží potřeba překladu na několik málo položek volného textu.

- **Problematika nákladů (články 30, 31 a 43)**

Problematika nákladů se řeší v několika ustanoveních navrhovaného nařízení. Banky si mohou za provedení evropského příkazu k obstavení účtů účtovat poplatek jen tehdy, mají-li k tomu oprávnění při provádění rovnocenných opatření podle vnitrostátních právních předpisů. V zájmu zvýšení transparentnosti musí členské státy, jichž se toto týká, určit jednotný a pevný poplatek, který se bude na jejich území vybírat. Jednotný pevný poplatek je třeba určit také pro náklady spojené se službami příslušného orgánu, např. exekutora. Článek 43 ukládá neúspěšné straně povinnost uhradit náklady evropského řízení. Přestože členské státy mají možnost za evropské řízení u soudu vybírat poplatky, předmětné částky nesmí převyšovat poplatky za získání rovnocenného opatření podle vnitrostátního práva, ani nesmí být neúměrné hodnotě pohledávky nebo být příliš vysoké, a odrazovat tak od využívání řízení.

3.2. Právní základ

Tento návrh se zakládá na čl. 81 odst. 2 SFEU, podle něhož přijímají Evropský parlament a Rada opatření, která mají, zejména pokud je to nezbytné k řádnému fungování vnitřního trhu, za cíl zajistit mimo jiné vzájemné uznávání a výkon soudních a mimosoudních rozhodnutí mezi členskými státy (písm. a)), účinný přístup ke spravedlnosti (písm. e)) a odstraňování překážek řádného průběhu občanskoprávního řízení, v případě potřeby podporou slučitelnosti úpravy občanskoprávního řízení v členských státech (písm. f)).

Hlava V části třetí Smlouvy o fungování Evropské unie není použitelná na Dánsko z důvodu Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvám. Použitelná není ani na Spojené království a Irsko, pokud tyto země nerozhodnou jinak v souladu s příslušnými pravidly protokolu o jejich postavení s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva.

3.3. Subsidiarita a proporcionalita

Tento návrh je v souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality.

Co se týče subsidiarity, výše popsané problémy mají jednoznačně přeshraniční rozměr a členské státy nemohou samy dosáhnout jejich náležitého řešení. Ačkoli je to teoreticky možné, je vysoce nepravděpodobné, že by členské státy společně podnikly kroky ke sjednocení svých právních předpisů o obstavení bankovních účtů, a potlačily tak potřebu zásahu ze strany EU. Otázka výkonu rozhodnutí nikdy nebyla předmětem mezinárodních

dohod nebo vzorových právních předpisů předkládaných mezinárodními organizacemi a nic nenasvědčuje tomu, že by se v dohledné době nějaká mezinárodní iniciativa realizovala. Navíc i kdyby tomu tak bylo, kvůli rozdílům ve stávajících systémech výkonu v EU je vysoce nepravděpodobné, že by členské státy dosáhly dohody o společném přístupu v rozumné době, a to především proto, že jakákoli dohoda mimo evropský legislativní proces by si vyžadovala jednomyslnost.

Posouzení dopadu doprovázející tento návrh prokazuje, že přínos jeho klíčových prvků převažuje nad náklady s nimi spojenými, a že navrhovaná opatření jsou tudíž proporcionální.

3.4. Dopad na základní práva

Jak je podrobně uvedeno v posouzení dopadu doprovázejícím tento návrh, všechny prvky návrhu dodržují v souladu s unijní strategií účinného uplatňování Listiny základních práv Evropské unie¹⁵ práva stanovená touto listinou. Vytvořením rychlého a nákladově úsporného evropského řízení pro obstarání bankovních účtů posiluje návrh právo věřitelů na účinné prosazování jejich nároků, které je součástí práva na účinné prostředky nápravy, jak se stanoví v čl. 47 odst. 1 Listiny. Návrh zároveň zajišťuje, že jsou chráněna i práva dlužníků, a to plně v souladu s požadavky na právo na spravedlivý soud (ustanovení čl. 47 odst. 2 Listiny) a na právo na respektování lidské důstojnosti a rodinného života (články 1 a 7 Listiny). Ochranu dlužnickových práv zajišťují zejména následující prvky návrhu:

- požadavek, aby byl dlužník informován okamžitě po té, co je příkaz proveden, a aby mu byly poskytnuty všechny dokumenty, které věřitel u soudu předložil,
- možnost dlužníka příkaz napadnout předložením návrhu na přezkum k původnímu soudu, soudu výkonu nebo, je-li dlužník spotřebitelem, zaměstnancem či pojištěncem, k soudu v místě jeho bydliště,
- skutečnost, že částky potřebné k zajištění živobytí dlužníka a jeho rodiny budou vyloučeny z exekuce.

¹⁵ Sdělení Komise – KOM(2010) 573, 19.10.2010.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

**kterým se zavádí evropský příkaz k obstarání účtů k usnadnění vymáhání
přeshraničních pohledávek v občanských a obchodních věcech**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 81 odst. 2 písm. a), e) a f) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹⁶,

v souladu s řádným legislativním postupem,

po konzultaci s evropským inspektorem ochrany údajů,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Unie si stanovila za cíl zachovávat a rozvíjet prostor svobody, bezpečnosti a práva, ve kterém je zaručen volný pohyb osob. Pro postupné vytváření tohoto prostoru by měla Unie mimo jiné přijmout opatření v oblasti justiční spolupráce v občanských věcech s přeshraničním rozměrem, zejména pokud jsou nezbytná k řádnému fungování vnitřního trhu.
- (2) V souladu s čl. 81 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouvy o fungování EU“) mají tato opatření za cíl zajistit mimo jiné vzájemné uznávání a výkon soudních rozhodnutí mezi členskými státy, účinný přístup ke spravedlnosti a odstraňování překážek řádného průběhu občanskoprávního řízení podporou slučitelnosti úpravy občanskoprávního řízení v členských státech. Evropská rada na svém zasedání v Tampere ve dnech 15. a 16. října 1999 přijala zásadu vzájemného uznávání soudních rozhodnutí jako základ justiční spolupráce v občanských věcech a konkrétně uvedla, že by se měla mimo jiné vztahovat na zajišťovací příkazy, jež příslušným orgánům umožňují zabavit snadno přemístitelný majetek.
- (3) V programu opatření pro provádění zásady vzájemného uznávání rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, který je společný pro Komisi a Radu a byl přijat dne 30. listopadu 2000¹⁷, je plánováno zavedení zajišťovacích opatření na evropské

¹⁶ Úř. věst. C , , s. .

¹⁷ Úř. věst. C 12, 15.1.2001, s. 1.

úrovni a posílení opatření k obstavení ve vztahu k bankám, např. zavedení evropského systému pro obstavení bankovních účtů.

- (4) Dne 24. října 2006 přijala Komise zelenou knihu o zlepšení účinnosti výkonu soudních rozhodnutí v Evropské unii: obstavení bankovních účtů¹⁸. V souvislosti se zelenou knihou byla zahájena konzultace o potřebě jednotného evropského řízení pro obstavení bankovních účtů a o jeho možných prvcích.
- (5) Ve Stockholmském programu z prosince 2009¹⁹, jenž vytyčil priority v oblasti spravedlnosti, svobody a bezpečnosti na roky 2010–2014, byla Komise vyzvána, aby předložila vhodné návrhy na zlepšení účinnosti výkonu rozhodnutí v Unii, pokud jde o bankovní účty a majetek dlužníků.
- (6) Věřitelé by měli mít možnost získat zajišťovací příkaz, jenž by zabránil výběru nebo převodu finančních prostředků, které mají jejich dlužníci uložené na bankovních účtech vedených v Unii, pokud hrozí, že by dlužníci svůj majetek promrhali, a znemožnili tak následný výkon rozhodnutí v dané věci, nebo jej podstatně ztížili.
- (7) Vnitrostátní řízení pro získání zajišťovacích opatření, jakými jsou např. příkazy k obstavení účtů, existují ve všech členských státech, výrazně se však liší podmínky pro použití těchto opatření i účinnost jejich provádění. Navíc přístup k vnitrostátním zajišťovacím opatřením v případech s přeshraničním rozměrem je složitý, zdlouhavý a finančně náročný, především pokud věřitel usiluje o obstavení několika účtů vedených v různých členských státech. Nedostatky současné situace by mělo napravit evropské řízení, které by věřitelům umožňovalo obstavit v přeshraničních případech bankovní účty jejich dlužníků snadno, rychle a bez příliš vysokých nákladů.
- (8) Řízení stanovené tímto nařízením by mělo pro navrhovatele představovat volitelný prostředek k prosazování jeho práv, který mu bude k dispozici jako alternativa ke stávajícím řízením pro získání zajišťovacích opatření podle vnitrostátních právních předpisů.
- (9) Oblast působnosti tohoto nařízení by měla zahrnovat všechny věci spadající do oblasti občanského a obchodního práva kromě určitých přesně stanovených záležitostí. Toto nařízení by se především nemělo používat v kontextu rozhodčího nebo insolvenčního řízení.
- (10) Evropské řízení by mělo být k dispozici navrhovateli, který si přeje zajistit výkon budoucího rozhodnutí ve věci samé dříve, než v ní bude zahájeno vlastní soudní řízení, nebo v jakékoliv fázi tohoto řízení. Dostupné by mělo být i navrhovatelům, kteří již v dané věci rozhodnutí nebo jiný exekuční titul získali. V tomto druhém případě může být řízení přínosné tam, kde je výkon titulu pomalý, nebo tam, kde si věřitel přeje zjistit, ve kterém členském státě má dlužník dostatek prostředků, jenž by ospravedlňoval přistoupení k výkonu rozhodnutí.
- (11) Aby se zajistila těsná vazba mezi soudem a zajišťovacím opatřením, k vydání příkazu by měly být příslušné soudy, které jsou příslušné ve věci samé. Žadatel by měl mít navíc možnost podat návrh na vydání příkazu k obstavení účtů v místě, kde je

¹⁸ KOM(2006) 618.

¹⁹ Úř. věst. C 115, 4.5.2010, s. 1.

předmětný účet veden. V tomto případě by se však měl účinek příkazu omezovat na území členského státu, kde byl příkaz vydán.

- (12) V podmínkách pro vydávání příkazu k obstavení účtů by se měla odrážet odpovídající rovnováha mezi zájmy věřitele, aby byl příkaz vydán, a zájmy dlužníka na tom, aby se předešlo jeho zneužití. Před vydáním rozhodnutí vykonatelného v členském státě, kde je účet veden, by tudíž měl být soud spokojen se zjevnou opodstatněností věřitelovy pohledávky vůči dlužníkovi a s ujištěním, že bez příkazu by následný výkon budoucího rozhodnutí mohl být zmařen, nebo podstatně ztížen.
- (13) Aby byl u příkazu k obstavení účtů zajištěn účinek „překvapení“, dlužník by neměl být o návrhu informován, být před vydáním příkazu vyslechnut nebo o příkazu vyrozuměn před jeho provedením bankou. Dlužníci by však měli mít možnost příkaz ihned po jeho provedení napadnout.
- (14) V řízení podle tohoto nařízení by žádná strana neměla mít povinnost být zastoupena advokátem nebo jiným právním zástupcem.
- (15) Toto nařízení by mělo stanovit dostatečné záruky proti zneužívání příkazů. Soud by měl od věřitele zejména požadovat, aby poskytl jistotu k vyrovnání jakýchkoli škod vzniklých dlužníkovi v důsledku bezdůvodného příkazu, přičemž výjimkou jsou případy, kdy již má věřitel rozhodnutí vykonatelné v členském státě výkonu. Podmínky, za nichž bude mít věřitel odpovědnosti vyrovnat dlužníkovi takové škody, by měly být upraveny vnitrostátním právem. V případě, že právo členského státu nestanoví zákonnou odpovědnost navrhovatele, toto nařízení by nemělo bránit uchýlit se k opatřením s rovnocenným účinkem, jako je povinnost navrhovatele poskytnout závazek ohledně škod.
- (16) Jelikož věřitelé se v současné době v přeshraničních případech potýkají s praktickými potížemi, chtějí-li z veřejných nebo soukromých zdrojů získat informace o dlužnících, nařízení by mělo zavést mechanismus, který by příslušnému orgánu v členském státě výkonu umožňoval získat informace o bankovních účtech dlužníka, ať už tím, že by bankám ukládal povinnost zpřístupnit údaje o umístění dlužnickových účtů vedených v daném členském státě, nebo tím, že by zajišťoval poskytnutí přístupu k informacím vedeným v registrech či údajům jinak dostupným ze strany orgánů veřejné moci a správních orgánů.
- (17) V zájmu rychlého výkonu příkazu k obstavení účtů by mělo nařízení stanovit, že předání příkazu mezi vydávajícím soudem a bankou proběhne přímým doručením, jak je stanoveno v nařízení (ES) č. 1393/2007 o doručování soudních a mimosoudních písemností v členských státech²⁰. Toto nařízení by mělo rovněž stanovit vhodná pravidla pro provádění příkazů bankami a uložit bankám povinnost vydávat prohlášení o tom, zda příkaz úspěšně zajistil jakékoliv dlužnickovy prostředky.
- (18) V řízení o příkazu k obstavení účtů by se mělo plně zaručit právo dlužníka na spravedlivý soud. To si především vyžaduje, aby byly odpůrci ihned po provedení příkazu doručeny příkaz a veškeré dokumenty předložené navrhovatelem a aby odpůrce mohl proti příkazu podat návrh na přezkum. K přezkumu příkazu by měl být

²⁰ Úř. věst. L 324, 10.12.2007, s. 79.

příslušný soud, který příkaz vydal, s výjimkou případů, kdy jsou zpochybněny aspekty výkonu. Pokud je však odpůrce spotřebitelem, zaměstnancem či pojištěncem, měl by mít možnost odvolat se proti příkazu u soudů v členském státě svého bydliště. Dlužník by měl mít rovněž možnost prostředky z účtu uvolnit, poskytne-li alternativní zajištění.

- (19) Aby se příkazy k obstavení účtů vydávaly a vykonávaly rychle a bez prodlení, mělo by nařízení stanovit maximální lhůty, v nichž musí být dokončeny jednotlivé kroky řízení. Toto nařízení by navíc mělo členským státům uložit povinnost provádět evropské řízení stejně rychle jako řízení pro získání rovnocenného opatření podle vnitrostátního práva. To konkrétně znamená, že kde vnitrostátní právní předpisy stanoví pro vydání opatření kratší lhůty, než jsou ty stanovené v tomto nařízení, kratší lhůty by se měly použít i u řízení evropského. Při počítání lhůt a termínů stanovených v tomto nařízení by se mělo použít nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 ze dne 3. června 1971, kterým se určují pravidla pro lhůty, data a termíny²¹.
- (20) Toto nařízení ctí základní práva a dodržuje zásady uznané Listinou základních práv Evropské unie. Toto nařízení zejména usiluje o zajištění plného respektování lidské důstojnosti a o podporu uplatňování článků 7, 8, 17 a 47, které se týkají soukromého a rodinného života, ochrany osobních údajů, práva na majetek a práva na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces.
- (21) Na zpracování osobních údajů v rámci tohoto nařízení se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů²².
- (22) Aby byl zohledněn technický pokrok, měla by být Komise zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o změny příloh tohoto nařízení. Je zejména důležité, aby Komise během svých příprav provedla řádné konzultace, včetně odborné úrovně. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit souběžné, včasné a vhodné předávání příslušných dokumentů Evropskému parlamentu a Radě.
- (23) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování EU, [Spojené království a Irsko oznámily své přání podílet se na přijímání a používání tohoto nařízení] / [a aniž by byl dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se přijímání tohoto nařízení neúčastní Spojené království a Irsko a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné].
- (24) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování EU, se přijímání tohoto nařízení neúčastní Dánsko, a toto nařízení pro ně proto není závazné ani použitelné,

²¹ Úř. věst. L 124, 8.6.1971, s. 1.

²² Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 319.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA 1
PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1
Předmět

1. Toto nařízení zavádí evropské řízení pro zajišťovací opatření, jež umožňuje věřitelům získat evropský příkaz k obstavení účtů (dále jen „příkaz“), a zabrání tak výběru nebo převodu finančních prostředků dlužníka uložených na bankovním účtu v rámci Unie.
2. Příkaz je k dispozici věřiteli jako alternativa k stávajícím zajišťovacím opatřením v členských státech.

Článek 2
Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na peněžité pohledávky v občanských a obchodních věcech s přeshraničním rozměrem, jak jsou vymezeny v článku 3, bez ohledu na povahu soudu či tribunálu. Nepoužije se zejména ve věcech daňových, celních a správních.
2. Toto nařízení se nevztahuje na:
 - a) úpadek, řízení týkajících se likvidace společností nebo jiných právnických osob v platební neschopnosti, soudní urovnání sporu, vyrovnání a obdobná řízení;
 - b) sociální zabezpečení;
 - c) rozhodčí řízení.
3. Toto nařízení se nevztahuje na bankovní účty, které jsou podle právních předpisů členského státu, kde je účet veden, týkajících se imunity vůči výkonu soudního příkazu, vyloučeny ze zabavení, nebo na systémy vypořádání obchodů s cennými papíry určené členskými státy v souladu s článkem 10 směrnice 98/26/ES Evropského parlamentu a Rady²³.
4. Toto nařízení se vztahuje na věci majetkových vztahů mezi manželi, majetkových důsledků registrovaných partnerství nebo dědictví, kde se v těchto věcech uplatňují právní předpisy Unie o příslušnosti, rozhodném právu a uznávání a výkonu rozhodnutí.

²³ Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 47.

Článek 3

Věci s přeshraničním rozměrem

Pro účely tohoto nařízení má věc přeshraniční rozměr, s výjimkou případů, kdy soud, u něhož je podán návrh na vydání příkazu k obstavení účtů, a všichni účastníci řízení mají sídlo či bydliště ve stejném členském státě a v tomto státě jsou rovněž vedeny všechny bankovní účty, jež mají být příkazem obstaveny.

Článek 4

Definice

Pro účely tohoto nařízení se:

1. „bankovním účtem“ rozumí každý účet obsahující hotovost nebo finanční nástroje uložené v bance na jméno odpůrce nebo na jméno třetí strany jménem odpůrce;
2. „bankou“ rozumí podnik, jehož činnost spočívá v přijímání vkladů nebo jiných splatných peněžních prostředků od veřejnosti a poskytování úvěrů na vlastní účet;
3. „finančním nástrojem“ rozumí finanční nástroj ve smyslu bodu 17 čl. 4 odst. 1 směrnice 2004/39/ES Evropského parlamentu a Rady²⁴;
4. „hotovostí“ rozumějí peníze připsané na účet v jakékoli měně nebo podobné peněžní pohledávky, jako jsou vklady na peněžním trhu;
5. „finančními prostředky“ rozumějí hotovost nebo finanční nástroje;
6. „členským státem, kde je účet veden“ rozumí:
 - a) v případě bankovního účtu obsahujícího hotovost členský stát uvedený v čísle IBAN účtu;
 - b) v případě bankovního účtu obsahujícího finanční nástroje členský stát, kde banka, u které je účet veden, má obvyklé bydliště podle článku 19 nařízení (ES) č. 593/2008 Evropského parlamentu a Rady²⁵;
7. „pohledávkou“ rozumí stávající pohledávka na zaplacení konkrétní nebo stanovitelné peněžní částky;
8. „rozhodnutím“ rozumí každé rozhodnutí vydané soudem členského státu bez ohledu na to, jak je označeno, včetně rozhodnutí o nákladech řízení vydaného soudním úředníkem;
9. „soudem“ rozumí soud nebo jakýkoli orgán, kterému členský stát přiznává příslušnost ve věcech spadajících do oblasti působnosti tohoto nařízení;
10. „soudním smírem“ rozumí smír, který schválil soud nebo který byl uzavřen v průběhu řízení před soudem;

²⁴ Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1.

²⁵ Úř. věst. L 177, 4.7.2008, s. 6.

11. „veřejnou listinou“ rozumí písemnost, která byla vyhotovena nebo registrována jako veřejná listina v členském státě původu a jejíž pravost:
 - a) se vztahuje na podpis i obsah listiny; a
 - b) byla ověřena orgánem veřejné moci nebo jiným orgánem k tomu zmocněným;
12. „členským státem původu“ rozumí členský stát, ve kterém byl vydán příkaz;
13. „členským státem výkonu“ rozumí členský stát, ve kterém je veden bankovní účet, jenž má být obstaven;
14. „příslušným orgánem“ rozumí orgán, který členský stát výkonu určil jako příslušný pro získání potřebných informací o účtu odpůrce podle článku 17, pro doručení příkazu podle článků 24 až 28 a pro stanovení částek vyloučených z exekuce podle článku 32;
15. „bydlištěm“ rozumí bydliště určené v souladu s články 59 a 60 nařízení Rady (ES) č. 44/2001²⁶.

KAPITOLA 2

ŘÍZENÍ PRO ZÍSKÁNÍ PŘÍKAZU

Článek 5

Použitelnost

1. Oddíl 1 se použije tam, kde:
 - a) navrhovatel podá návrh na vydání příkazu před zahájením soudního řízení ve věci samé proti odpůrci nebo v jakékoli fázi takového řízení;
 - b) navrhovatel získal rozhodnutí, soudní smír nebo veřejnou listinu proti odpůrci, jež jsou vykonatelné v členském státě původu, ale ještě nebyly prohlášeny za vykonatelné v členském státě výkonu, kde je takové prohlášení vyžadováno.
2. Oddíl 2 se použije v případech, kdy navrhovatel podá návrh na vydání příkazu po vydání rozhodnutí, soudního smíru nebo veřejné listiny proti odpůrci, jež jsou ze zákona vykonatelné v členském státě výkonu nebo tam byly prohlášeny za vykonatelné.

²⁶ Úř. věst. L 12, 16.1.2001, s. 1.

ODDÍL 1
VYDÁNÍ PŘÍKAZU PŘED ZÍSKÁNÍM EXEKUČNÍHO TITULU

Článek 6
Soudní příslušnost

1. Příkaz vydává soud.
2. Příslušnost pro vydání příkazu mají soudy členského státu, kde má být zahájeno soudní řízení ve věci samé v souladu s platnými předpisy o soudní příslušnosti. V případě, že příslušný ve věci samé je více než jeden soud, má příslušnost soud členského státu, kde navrhovatel zahájil řízení ve věci samé nebo zamýšlí tak učinit.
3. Bez ohledu na odstavec 2 mají soudy členského státu, kde je veden bankovní účet, příslušnost k vydání příkazu, jenž má být vykonán v tomto členském státě.

Článek 7
Podmínky pro vydání příkazu

1. Příkaz se vydává na domáhanou částku nebo na její část, jestliže navrhovatel předloží důležité skutečnosti odůvodněně podepřené důkazy a prokáže soudu obě následující skutečnost, že:
 - a) pohledávka vůči odpůrci se jeví jako opodstatněná;
 - b) je pravděpodobné, že by bez vydání příkazu byl pozdější výkon stávajícího nebo budoucího titulu zmařen nebo významně ztížen, včetně toho, že existuje nebezpečí, že odpůrce může majetek, uložený na jednom či více bankovních účtech, jež mají být obstaveny, převést, ukrýt nebo se jej zbavit.
2. Podmínka stanovená v odst. 1 písm. a) se považuje za splněnou, jestliže navrhovatel již obdržel rozhodnutí, soudní smír nebo veřejnou listinu na zaplacení peněžní částky proti odpůrci, jež jsou vykonatelné v členském státě původu a uznatelné v členském státě výkonu podle platných nástrojů práva Unie.

Článek 8
Návrh na vydání příkazu

1. Návrh na vydání příkazu se podává na formuláři uvedeném v příloze I.
2. Formulář návrhu vždy zahrnuje následující:
 - a) jméno a adresu navrhovatele a případně jeho zástupců a název a adresu soudu, ke kterému se návrh podává;
 - b) jméno a adresu odpůrce a případně jeho zástupce;
 - c) informace o účtu(účtech) v souladu s článkem 16, pokud se nežadá o získání informací o účtu podle článku 17;

- d) výši pohledávky a výši úroku a poplatků v rozsahu, v jakém mohou být poplatky zajištěny podle článku 18;
 - e) popis všech relevantních okolností uváděných jako základ pro pohledávku a případně pro nárokovaný úrok;
 - f) popis všech relevantních okolností odůvodňujících vydání příkazu, jak požaduje čl. 7 odst. 1 písm. b);
 - g) popis všech relevantních aspektů podepírající příslušnost soudu, u něhož byl podán návrh;
 - h) seznam důkazů poskytnutých nebo nabídnutých k poskytnutí navrhovatelem;
 - i) v případě použití čl. 7 odst. 2 vyhotovení rozhodnutí, soudního smíru nebo veřejné listiny, jež splňuje podmínky nezbytné pro ověření její pravosti;
 - j) prohlášení o tom, zda navrhovatel podal u jiných soudů návrh na vydání evropského příkazu k obstavení účtů nebo příkazu s rovnocenným účinkem podle vnitrostátního práva, jak stanoví článek 19.
3. K návrhu musí být přiloženy jakékoli relevantní podpůrné dokumenty.
4. Návrh může být podán jakýmkoli komunikačním prostředkem, včetně elektronického.

Článek 9 Přezkoumání návrhu

1. Soud, u něhož je podán návrh na vydání příkazu, přezkoumá, zda byly splněny požadavky uvedené v člancích 2, 6, 7 a 8.
2. Nejsou-li naplněny požadavky stanovené v článku 8, poskytne soud navrhovateli příležitost návrh doplnit nebo opravit, není-li pohledávka zjevně neopodstatněná nebo návrh nepřípustný.

Článek 10 Řízení ex parte

Odpůrce není vyzvolen o návrhu nebo vyslechnut před vydáním příkazu, nežádá-li o to navrhovatel.

Článek 11 Důkazy

1. V případě, že se příslušný soud domnívá, že nemůže bez dalších důkazů vydat příkaz, může takové důkazy připustit ve formě písemných prohlášení svědků nebo znalců.

2. Soud připustí ústní svědectví pouze, považuje-li to za nutné. V případě, že navrhovatel, svědek nebo znalec nemá bydliště ve stejném místě jako příslušný soud, připustí soud důkazy ve formě videokonference nebo za použití jiné komunikační technologie, pokud je k dispozici.

Článek 12

Složení jistoty navrhovatelem

Před vydáním příkazu může soud požadovat složení jistoty nebo rovnocenné záruky navrhovatelem, pro zajištění, že odpůrci je nahrazena jemu vzniklá škoda, a to v rozsahu, v jakém má navrhovatel odpovědnost nahradit takovou škodu podle vnitrostátního práva.

Článek 13

Zahájení řízení o věci samé

V případě, že je podán návrh na vydání příkazu před zahájením řízení ve věci samé, zahájí navrhovatel řízení do 30 dnů ode dne vydání příkazu nebo v rámci kratší lhůty stanovené vydávajícím soudem, a pokud se tak nestane, stává se příkaz zrušitelný podle čl. 34 odst. 1 písm. b) nebo čl. 35 odst. 2.

ODDÍL 2

VYDÁNÍ PŘÍKAZU PO ZÍSKÁNÍ EXEKUČNÍHO TITULU

Článek 14

Příslušnost pro vydání příkazu

1. V případech, na něž odkazuje čl. 5 odst. 2, jestliže navrhovatel získal rozhodnutí nebo soudní smír, může žádat soud, který je vydal, rovněž o vydání příkazu.
2. V případě, že navrhovatel získal veřejnou listinu, může žádat, aby příslušný orgán v členském státě, kde byla veřejná listina sepsána, určený k tomuto účelu každým členským státem, rovněž vydal příkaz.
3. Navrhovatel může adresovat návrh na vydání příkazu přímo orgánu v členském státě výkonu, který členský stát určil jako příslušný pro vydání příkazu a oznámil jej Komisi v souladu s článkem 48 (dále jen „vydávající orgán“).
4. Na řízení pro vydání příkazu uvedené v tomto oddíle se vztahuje článek 10.

Článek 15

Návrh na vydání příkazu

1. Návrh na vydání příkazu se podává na formuláři uvedeném v příloze I.
2. Formulář návrhu vždy zahrnuje následující:
 - a) jméno a adresu navrhovatele případně jeho zástupců a název a adresu soudu, ke kterému se návrh podává;

- b) jméno a adresu odpůrce a případně jeho zástupce;
 - c) výši pohledávky uvedenou v rozhodnutí, soudním smíru nebo veřejné listině a výši úroku a poplatků v rozsahu, v jakém mohou být zajištěny v souladu s článkem 18;
 - d) informace o účtu nebo účtech v souladu s článkem 16, pokud se nežadá o získání informací o účtu podle článku 17;
 - e) vyhotovení rozhodnutí, soudního smíru nebo veřejné listiny, které splňuje podmínky nezbytné pro ověření jeho pravosti;
 - f) prohlášení, že rozhodnutí ještě nebylo vykonáno;
 - g) v případě, že v jiném členském státě bylo vydáno rozhodnutí, byl vydán soudní smír nebo byla vydána veřejná listina;
 - i) v případě rozhodnutí, soudního smíru nebo veřejných listin, u nichž není požadováno prohlášení vykonatelnosti, příslušné potvrzení v souladu s použitelným nástrojem pro účely výkonu v jiném členském státě, případně s přiloženým přepisem či překladem podle čl. 47; nebo
 - ii) v případě rozhodnutí, soudního smíru nebo veřejných listin, u nichž je požadováno prohlášení vykonatelnosti, prohlášení vykonatelnosti.
 - h) prohlášení o tom, zda navrhovatel podal u jiných soudů návrh na vydání evropského příkazu k obstavení účtů nebo příkazu s rovnocenným účinkem podle vnitrostátního práva v souladu s článkem 19.
3. Návrh může být podán jakýmkoli komunikačním prostředkem, včetně elektronického.

ODDÍL 3 **SPOLEČNÁ USTANOVENÍ**

Článek 16 *Informace o účtu*

Pokud navrhovatel nepožádá, aby příslušný orgán získal informace o účtu podle článku 17, poskytne navrhovatel všechny informace ohledně odpůrce a jeho bankovního účtu nebo bankovních účtů nutné k tomu, aby banka či banky byly schopny určit tohoto odpůrce a jeho účet, případně účty, včetně následujících údajů:

- a) celé jméno odpůrce;
- b) název banky, u které má odpůrce vedený účet nebo vedeno více účtů k obstavení, stejně jako adresu sídla banky v členském státě, kde je účet veden;
a
- c) jedno z následujících:

- i) číslo účtu nebo čísla účtů;
- ii) úplná adresa odpůrce;
- iii) je-li odpůrce fyzickou osobou, jeho datum narození nebo číslo vnitrostátního identifikačního průkazu nebo cestovního pasu;
- iv) je-li odpůrce právnickou osobu, číslo této právnické osoby v obchodním rejstříku.

Článek 17

Žádost o získání informací o účtu

1. V případě, že navrhovatel nedisponuje všemi informacemi o účtu stanovenými v článku 16, může požádat příslušný orgán členského státu výkonu, aby získal potřebné informace. Tato žádost je učiněna v návrhu na vydání příkazu.
2. Žádost obsahuje všechny informace o odpůrci a jeho bankovních účtech, jež má navrhovatel k dispozici.
3. Soud nebo vydávající orgán vydá příkaz podle článku 21 a předá jej příslušnému orgánu podle článku 24.
4. Příslušný orgán použije všech vhodných a přiměřených prostředků, jež jsou v členském státě výkonu k dispozici, za účelem získání informací uvedených v odstavci 1. Jakmile jsou tyto informace získány, příslušný orgán doručí příkaz bance v souladu s článkem 24.
5. Postup získávání informací podle vnitrostátního práva, jež má být oznámení Komisi podle článku 48, je jeden z těchto:
 - a) možnost uložit povinnost všem bankám na území daného státu sdělit, zda má odpůrce u nich vedený účet;
 - b) přístup příslušného orgánu k informacím uvedeným v odstavci 1 v případě, že tyto informace mají v držení orgány veřejné moci nebo správní orgány v rejstřících nebo jinde.
6. Informace uvedené v odstavci 4 jsou adekvátní účelu určení účtu či účtů odpůrce, relevantní a nikoli nepřiměřené a omezují se na:
 - a) adresu odpůrce;
 - b) banku nebo banky, u nichž má odpůrce vedený účet či účty;
 - c) číslo účtu nebo čísla účtů odpůrce.

Článek 18

Výše částky v příkazu

1. V případě, že byl příkaz vydán na základě rozhodnutí, soudního smíru nebo veřejné listiny vykonatelných v členském státě původu, navrhovatel má mít možnost zajistit částku uvedenou v příkazu spolu s úrokem či náklady v něm uvedenými.
2. Ve všech ostatních případech má mít navrhovatel možnost zajistit částku pohledávku a veškerý vzniklý úrok, který z ní vznikl.

Článek 19

Informace o podaných návrzích u jiných soudů

1. Při podání návrhu na vydání příkazu uvede navrhovatel, zda podal u jiného soudu návrh na vydání příkazu nebo rovnocenného zajišťovacího opatření podle vnitrostátního práva proti stejnému odpůrci s cílem zajistit stejnou pohledávku.
2. Navrhovatel vyrozumí soud, u něhož je podán návrh na vydání příkazu, o každém dalším příkazu nebo zajišťovacím opatření podle vnitrostátního práva podle postupu uvedeného v odstavci 1. V tomto případě může soud nebo vydávající orgán upustit od vydání dalšího příkazu, pokud dojde k závěru, že již učiněná opatření dostatečně chrání zájmy navrhovatele.

Článek 20

Komunikace a spolupráce mezi soudy

1. V případě, že je u soudů v jednom členském státě podán návrh na vydání příkazu a u soudů v jiném členském státě podán návrh na zahájení řízení ve věci samé, tyto dotyčné soudy mohou spolupracovat za účelem zajištění řádné koordinace mezi řízeními, pokud jde o řízení ve věci samé a řízení týkající se vydání příkazu.
2. Soud, u něhož je podán návrh na vydání příkazu, se může obrátit na jiný soud uvedený v odstavci 1 za účelem získání informací o všech důležitých okolnostech případu nebo požádat navrhovatele, aby tyto informace získal, přičemž se jedná například o informace o nebezpečí, že by odpůrce prostředky promrhal, nebo o jakémkoli zamítnutí vydání podobného opatření ze strany soudu, u něhož byl podán návrh na zahájení řízení ve věci samé. Takových informací je možné se domoci přímo prostřednictvím kontaktních míst Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci ustavené rozhodnutím 2001/470/ES²⁷.

Článek 21

Vydání, účinek a trvání příkazu

1. V případě, že jsou splněny požadavky uvedené v této kapitole, soud nebo vydávající orgán vydá příkaz.

²⁷ Úř. věst. L 174, 27.6.2001, s. 25.

2. V případě, že příkaz má být vykonán v jiném členském státě, je vydán na formuláři stanoveném v příloze II.
3. V případech uvedených v čl. 5 odst. 1 soud vydá příkaz nejpozději do sedmi kalendářních dnů po podání návrhu.
4. V případě, kdy je vzhledem k výjimečným okolnostem považováno za nutné ústní slyšení, svolá soud slyšení nejpozději do sedmi dalších kalendářních dnů a vydá příkaz nejpozději do sedmi kalendářních dnů po proběhnutí slyšení.
5. V případech uvedených v čl. 5 odst. 2 vydávající orgán vydá příkaz nejpozději do tří kalendářních dnů od podání návrhu.
6. Aniž je dotčeno ustanovení článku 32, příkaz zabraňuje tomu, aby byla částka v něm výslovně uvedená z určeného účtu nebo účtů převedena, vybrána nebo odstraněna odpůrcem nebo jeho věřiteli.
7. Příkaz zůstává v platnosti
 - a) do té doby, než je zrušen soudem podle článků 34, 35, 36 či 40; nebo
 - b) v případě, že navrhovatel získal ve věci samé rozhodnutí, soudní smír nebo veřejnou listinu, jež jsou vykonatelné v členském státě původu nebo v případech uvedených v čl. 5 odst. 2, do té doby, než je účinek příkazu nahrazen rovnocenným účinkem opatření v rámci výkonu podle vnitrostátního práva, za předpokladu, že v prvním z obou případů navrhovatel zahájil řízení o výkonu rozhodnutí na základě rozhodnutí, veřejné listiny nebo soudního smíru do 30 dnů po jejich oznámení nebo po té, co se staly vykonatelnými, podle toho, co nastane později.

Článek 22

Odvolání proti odmítnutí vydat příkaz

1. Navrhovatel může podat k soudu, který byl oznámen Komisi v souladu s článkem 48, odvolání proti rozhodnutí soudu nebo vydávajícího orgánu, kterým se zamítá návrh na vydání příkazu.
2. Odvolání má být podáno do 30 dnů po oznámení rozhodnutí uvedeného v odstavci 1.

KAPITOLA 3

VYKONATELNOST A VÝKON PŘÍKAZU

Článek 23

Zrušení prohlášení vykonatelnosti

Příkaz vydaný v jednom členském státě podle čl. 6 odst. 2 a čl. 14 odst. 1 je uznán a je vykonatelný v jiném členském státě bez nutnosti prohlášení vykonatelnosti a bez možnosti rozporovat jeho uznání.

Článek 24

Doručení příkazu bance

1. Příkaz se doručí bance nebo bankám v něm uvedeným v souladu s tímto článkem.
2. V případě, že byl příkaz vydán soudem nebo vydávajícím orgánem v členském státě výkonu, příkaz se bance doručí v souladu s právními předpisy tohoto členského státu.
3. V případě, že má soud vydávající příkaz sídlo v jiném členském státě, než je členský stát výkonu, příkaz se doručí v souladu s nařízením (ES) č. 1393/2007 Evropského parlamentu a Rady²⁸.

Co se týče zasílání příkazu, použije se následující:

- a) osoba nebo orgán odpovědné za doručení příkazu v členském státě původu zašle příkaz přímo příslušnému orgánu členského státu výkonu;
- b) zašlou se tyto dokumenty:
 - i) vyhotovení příkazu na formuláři stanoveném v příloze II, které splňuje podmínky nezbytné pro ověření jeho pravosti;
 - ii) případně přepis či překlad formuláře v souladu s článkem 47;
 - iii) formulář pro zasílání uvedený v příloze I nařízení (ES) č. 1393/2007 případně s přiloženým přepisem či překladem podle čl. 48;
- c) příslušný orgán doručí příkaz bance nebo bankám v něm uvedeným. Příslušný orgán učiní všechny nezbytné kroky k doručení příkazu nejpozději do tří pracovních dnů od obdržení;
- d) jakmile je příkaz bance doručen, příslušný orgán vyhotoví potvrzení o doručení v souladu s článkem 10 nařízení (ES) č. 1393/2007 a zašle je osobě nebo orgánu, které doručení žádaly.

Článek 25

Doručení příkazu odpůrci

1. Odpůrci se doručí příkaz a všechny písemnosti předložené soudu nebo příslušnému orgánu s cílem získat příkaz bezodkladně po doručení příkazu bance podle článku 24 a po té, co banka vydala prohlášení podle článku 27.
2. V případě, že má odpůrce bydliště v členském státě původu, doručení se uskuteční v souladu s pravidly vnitrostátního práva tohoto členského státu.
3. V případě, že má odpůrce bydliště v členském státě výkonu, příslušný orgán tohoto členského státu, do kterého byl příkaz zaslán v souladu s článkem 24 odst. 3, odpůrci doručí příkaz a související písemnosti v souladu s nařízením (ES) č. 1393/2007.

²⁸ Úř. věst. L 324, 10.12.2007, s. 79.

4. Pokud má odpůrce bydliště v jiném členském státě, než je členský stát původu nebo členský stát výkonu, příslušný orgán členského státu výkonu, do kterého byl příkaz zaslán v souladu s článkem 24 odst. 3, jej zašle přímo příslušnému orgánu členského státu, kde má odpůrce bydliště. Tento orgán doručí příkaz odpůrci v souladu s ustanoveními nařízení (ES) č. 1393/2007.

Článek 26 *Provádění příkazu*

1. Banka, jíž je doručen příkaz, jej ihned po jeho obdržení provede tím, že zajistí, aby částka uvedená v příkazu nebyla převedena, odstraněna nebo vybrána z účtu nebo účtů uvedených v příkazu nebo určených bankou jako náležící odpůrci. Veškeré prostředky přesahující částku uvedenou v příkazu musí zůstat odpůrci k dispozici.
2. V případě, že je příkaz doručen mimo úřední hodiny, provede se ihned po začátku následující úřední doby.
3. V případě, že prostředky na účtu uvedeném v příkazu podle odstavce 1 sestávají z finančních nástrojů, jejich hodnota se určí na základě relevantní tržní sazby platné v den provedení.
4. V případě, že měna, v níž jsou vedeny prostředky na účtu, není stejná jako měna, na kterou byl vydán příkaz, konvertuje banka částku na základě oficiálního směnného kurzu v den provedení.
5. Odpovědnost banky za každé nedodržení povinností stanovených v tomto článku se řídí vnitrostátním právem.

Článek 27 *Prohlášení banky*

1. Do tří pracovních dnů po doručení příkazu banka informuje příslušný orgán a navrhovatele za použití formuláře uvedeného v příloze III, zda a do jaké míry byly zajištěny prostředky na účtu odpůrce. Příslušný orgán zašle ve lhůtě jednoho pracovního dne prohlášení osobě nebo orgánu, jež žádaly doručení podle čl. 24 odst. 3 písm. a).
2. V případě, že zůstatek na účtu je dostatečný pro pokrytí částky uvedené v příkazu, banka zůstatek účtu odpůrce nezveřejní.
3. Banka může zaslat své prohlášení prostřednictvím zabezpečeného prostředku elektronické komunikace.
4. Odpovědnost banky za nedodržení této povinnosti se řídí vnitrostátním právem

Článek 28

Obstavení více účtů

1. V případě, že se příkaz vztahuje na více účtů vedených na odpůrce u jedné a té samé banky, banka příkaz provede pouze do výše částky v něm uvedené.
2. V případě, že byl vydán jeden nebo více příkazů nebo rovnocenných zajišťovacích příkazů podle vnitrostátního práva, jež se týkají více účtů u různých bank, buď v tom samém členském státě, nebo v různých členských státech, má navrhovatel povinnost uvolnit každou uvedenou částku, jež přesahuje výši částky uvedenou v příkazu. Toto uvolnění se uskuteční do 48 hodin po doručení prvního prohlášení banky podle článku 27 dokládající takové překročení. Uvolnění se uskuteční prostřednictvím příslušného orgánu daného členského státu výkonu.

Článek 29

Obstavení společných a sběrných účtů

Účty, jež nejsou výhradně vedeny na odpůrce nebo účty vedené na třetí stranu jménem odpůrce nebo účty vedené na odpůrce jménem třetí strany, podle údajů banky, se mohou obstatit pouze v rozsahu, v jakém mohou být obstateny podle pravidel vnitrostátního práva, která se na účet vztahují a jež mají být podle článku 48 oznámena Komisi.

Článek 30

Náklady, jež nesou banky

1. Banka je oprávněna žádat platbu nebo náhradu nákladů spojených s provedením evropského příkazu nebo příkazu podle čl. 17 odst. 4 písm. a) pouze, pokud má na takovou platbu nebo takové proplacení nárok v případě příkazů s rovnocenným účinkem, jež jsou vydány podle vnitrostátního práva.
2. Poplatky za provedení evropského příkazu nebo příkazu podle čl. 17 odst. 4 písm. a) odpovídají jednotným pevným poplatkům, jež jsou určeny předem členským státem, kde je účet veden, při dodržení zásady proporcionality a nediskriminace.
3. Členský stát v souladu s článkem 48 sdělí Komisi, zda jsou banky oprávněné vymáhat zpět své náklady, a pokud ano, výši poplatku podle odstavce 2.

Článek 31

Náklady, jež nese příslušný orgán

Jakékoli poplatky účtované příslušným orgánem v rámci výkonu příkazu nebo vyřizování žádosti o získání informací o účtu, jak uvádí čl. 17 odst. 4, odpovídají jednotným pevným poplatkům, jež jsou určeny předem příslušným členským státem, při dodržení zásad proporcionality a nediskriminace, a jež jsou oznámeny Komisi v souladu s článkem 48.

Článek 32

Částky vyloučené z výkonu

1. V případě, že tak stanoví právní předpisy členského státu výkonu, částky nutné k zajištění živobytí odpůrce a jeho rodiny, pokud je odpůrce fyzickou osobou, nebo nutné k zajištění možnosti pokračovat v obchodní činnosti, pokud je odpůrce právnickou osobou, se vyloučí z výkonu příkazu.
2. Členské státy informují Komisi o pravidlech, jež se v souladu s jejich vnitrostátním právem na tyto situace použijí, včetně informace o tom, které částky nebo typy pohledávek na bankovním účtu jsou vyloučeny.
3. V rozsahu, v jakém může být výše částky uvedená v odstavci 1 určena bez poskytnutí dodatečných informací odpůrcem, určí tuto výši po obdržení příkazu příslušný orgán členského státu výkonu a vyrozumí banku, že tato částka musí po provedení příkazu zůstat k dispozici odpůrci.
4. Pro účely určení výše částky uvedené v odstavci 1 uplatní příslušný orgán právní předpisy členského státu, jenž jej určil, i když by měl odpůrce bydliště v jiném členském státě.

Článek 33

Pořadí konkurujících si věřitelů

Příkaz přiznává stejné pořadí jako nástroj s rovnocenným účinkem podle práva členského státu, kde je bankovní účet veden. Členské státy v souladu s článkem 48 informují Komisi o rovnocenných nástrojích a pořadí těchto nástrojů.

KAPITOLA 4

OPRAVNÉ PROSTŘEDKY PROTI PŘÍKAZU

Článek 34

Opravné prostředky odpůrce v členském státě původu

1. V případě, že byl vydán příkaz podle oddílu 1 kapitoly 2, odpůrce může navrhnout
 - a) přezkum příkazu na základě toho, že nebyly splněny požadavky na jeho vydání stanovené v člancích 2, 6 a 7;
 - b) přezkum příkazu na základě toho, že navrhovatel nezahájil řízení ve věci samé ve lhůtě uvedené v článku 13.
2. S výjimkou přezkumu podle odst. 1 písm. b) se návrh na přezkum podává bezodkladně, a to a nejpozději ve lhůtě 45 dnů ode dne, kdy se odpůrce skutečně seznámil se zněním příkazu a mohl na ně reagovat.
3. Návrh na přezkum se podává soudu, který vydal příkaz. Návrh je podán za použití formuláře stanoveného v příloze IV, jakýmkoli komunikačním prostředkem, včetně elektronického.

4. Návrh je doručen navrhovateli v souladu s platnými pravidly pro doručování písemností.
5. V případě, že je přezkum důvodný na základě jednoho z důvodů uvedených v odstavci 1, soud rozhodne o zrušení, popřípadě změně příkazu nejpozději do 30 kalendářních dnů od doručení návrhu navrhovateli.
6. Rozhodnutí zrušit, nebo změnit příkaz je ihned vykonatelné nehledě na jakékoli odvolání podle článku 37, pokud soud za účelem ochrany zájmů navrhovatele nerozhodne, že jeho rozhodnutí je vykonatelné až po té, co se stane pravomocným.
7. Rozhodnutí se bezprostředně doručí dotyčné bance nebo dotyčným bankám, které ihned po obdržení provedou rozhodnutí odblokováním částky, jež byla zcela nebo částečně obstavena. Návrh je bezprostředně doručen navrhovateli v souladu s platnými pravidly pro doručování písemností.

Článek 35

Opravné prostředky odpůrce v členském státě výkonu

1. V případě, že byl vydán příkaz v souladu s oddíly 1 nebo 2 kapitoly 2, může odpůrce žádat
 - a) omezení výkonu příkazu na základě toho, že jisté částky na účtu jsou vyloučeny z výkonu podle práva členského státu, kde je účet veden, a tyto částky nebyly nebo nebyly řádně zohledněny příslušným orgánem podle článku 32;
 - b) ukončení výkonu příkazu na základě toho, že
 - i) v členském státě výkonu bylo vydáno rozhodnutí, jež zamítá pohledávku, jejížhož zajištění se navrhovatel pomocí příkazu domáhá, nebo, že
 - ii) obstavený bankovní účet je vyloučen z výkonu podle právních předpisů členského státu, kde je účet veden, týkajících se imunity vůči výkonu soudního příkazu.
2. V případě, že byl příkaz vydán v souladu s oddílem 1 kapitoly 2, má odpůrce právo žádat zrušení příkazu na základě toho, že navrhovatel nezačal řízení ve věci samé ve lhůtě uvedené v článku 13.
3. V případě, že byl vydán příkaz v souladu s oddílem 2 kapitoly 2, může odpůrce žádat
 - i) zrušení příkazu na základě toho, že v členském státě původu byly zrušeny rozhodnutí, soudní smír nebo veřejná listina;
 - ii) pozastavení výkonu příkazu na základě toho, že v členském státě původu byla pozastavena vykonatelnost rozhodnutí, soudního smíru nebo veřejné listiny.
4. S výjimkou přezkumu podle odstavce 2 se návrh na přezkum podává bezodkladně, a to a nejpozději ve lhůtě 45 dnů ode dne, kdy se odpůrce skutečně seznámil se zněním příkazu a mohl na ně reagovat.

5. Návrh je adresován příslušným soudům členského státu výkonu oznámeným členskými státy v souladu s článkem 48. Návrh je podán v listinné podobě za použití formuláře stanoveného v příloze IV, jakýmkoli komunikačním prostředkem, včetně elektronického.
6. Návrh je doručen navrhovateli v souladu s platnými pravidly pro doručování písemností.
7. Pokud je přezkum důvodný, soud rozhodne o zrušení, popřípadě změně příkazu nejpozději do 30 kalendářních dnů od doručení návrhu navrhovateli.
8. Rozhodnutí zrušit, nebo změnit příkaz je ihned vykonatelné nehledě na jakékoli odvolání podle článku 37, pokud soud za účelem ochrany zájmů navrhovatele nerozhodne, že jeho rozhodnutí je vykonatelné až po té, co se stane pravomocným.

Článek 36

Opravné prostředky odpůrce v členském státě jeho bydliště

Pokud je odpůrce spotřebitelem, zaměstnancem či pojištěncem, může rovněž podat návrh na přezkum podle článků 34 a 35 příslušnému soudu v členském státě, kde má bydliště, oznámenému Komisi podle článku 48.

Článek 37

Právo na odvolání

Právo na odvolání proti rozhodnutí vydaném podle článků 34, 35 nebo 36 se řídí vnitrostátním právem.

Článek 38

Právo poskytnout alternativní zajištění

1. Příslušný orgán členského státu výkonu ukončí výkon příkazu, jestliže odpůrce poskytne tomuto příslušnému orgánu záruční vklad uvedené částky podle odstavce 2 nebo rovnocenné zajištění, včetně bankovní záruky, jako alternativní prostředek k ochraně práv navrhovatele.
2. Příkaz výslovně uvádí výši částky jistoty nutné k ukončení jeho výkonu.

Článek 39

Právo třetích stran

Třetí strany mají právo vznést námitky proti příkazu u soudů členského státu původu nebo výkonu, pokud příkaz nebo jeho výkon poškozují jejich práva.

Článek 40
Změna nebo zrušení příkazu

Aniž by byla dotčena práva odpůrce podle článků 34, 35 a 36, každá ze stran může kdykoli navrhnout soudu původu změnu nebo zrušení příkazu na základě toho, že se v mezidobí změnily okolnosti, za kterých byl příkaz vydán, včetně toho, že bylo vydáno rozhodnutí ve věci samé zamítající pohledávku, k jejímuž zajištění byl příkaz určen, nebo že odpůrce pohledávku zaplatil.

KAPITOLA 5
OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 41
Zastupování stran

V řízeních pro vydání evropského příkazu k obstarání účtů není zastoupení advokátem nebo jiným odborníkem v oboru práva povinné.

Článek 42
Náklady, které má nést neúspěšná strana

1. Náklady řízení nese strana, která ve věci neměla úspěch. Soud však straně, která ve věci měla úspěch, nepřizná náhradu nákladů v rozsahu, v němž nebyly nutně vynaložené nebo nebyly přiměřené ve vztahu k pohledávce.
2. Při vydání příkazu podle oddílu 1 kapitoly 2 přiznává náhradu nákladů soud, který rozhoduje ve věci samé, nebo soud, který příkaz ruší dle čl. 34 odst. 1 písm. b) nebo čl. 35 odst. 2.
3. Při vydání příkazu podle oddílu 2 kapitoly 2 určuje náklady příslušný orgán, který vykonává rozhodnutí, veřejnou listinu nebo soudní smír, na jejichž základě byl příkaz vydán.

Článek 43
Soudní poplatky

1. Soudní poplatky za vydání příkazu nesmí převyšovat poplatky za vydání rovnocenného opatření podle vnitrostátního práva, ani nesmí být neúměrné hodnotě pohledávky a odrazovat od využívání řízení.
2. Členské státy informují Komisi o příslušných soudních poplatcích v souladu s článkem 49.

Článek 44
Lhůty

Pokud soud, vydávající orgán nebo příslušný orgán za výjimečných okolností nemůže dodržet lhůty stanovené v čl. 21 odst. 3 a 4, čl. 24 odst. 3 písm. c), čl. 27 odst. 1, čl. 34 odst. 5 a 7 a čl.

35 odst. 8, přijme soud nebo orgán co nejdříve opatření vyžadovaná těmito ustanoveními. Soud nebo orgán odůvodní tyto výjimečné okolnosti na žádost některé ze stran.

Článek 45

Vztah k vnitrostátnímu procesnímu právu

Veškeré procesní otázky, jež nejsou konkrétně upraveny tímto nařízením, se řídí vnitrostátním právem.

Článek 46

Vztah k jiným nástrojům

1. Aniž by byla dotčena ustanovení článků 24, 25 a 27, tímto nařízením není dotčeno použití nařízení (ES) č. 1393/2007.
2. Tímto nařízením není dotčeno nařízení Rady (ES) č. 44/2001²⁹.
3. Tímto nařízením není dotčeno použití směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES.

Článek 47

Požadavky na překlad či přepis

1. V případě, že toto nařízení vyžaduje přepis či překlad, provádí se tento přepis či překlad do úředního jazyka dotyčného členského státu, nebo pokud má tento členský stát více úředních jazyků, do jednoho z úředních jazyků soudního řízení v místě výkonu, v souladu s právními předpisy tohoto členského státu.
2. U formulářů uvedených v čl. 8 odst. 1, čl. 15 odst. 1, čl. 21 odst. 2, čl. 24 odst. 3 písm. b) bodě ii) a iii) a písm. d), čl. 27 odst. 1 a čl. 34 odst. 3 nebo u jiných dokumentů, jež mají strany předložit dle čl. 8 odst. 2 nebo článků 34, 35 či 36, lze přepis nebo překlad provést do jakéhokoli jiného úředního jazyka či jazyků orgánů Unie, u nichž dotyčný členský uvedl, že je přijímá.
3. Každý překlad podle tohoto nařízení musí být proveden osobou oprávněnou provádět překlady v jednom z členských států.

Článek 48

Informace poskytované členskými státy

1. Do _____ [12 měsíců po vstupu nařízení v platnost] členské státy sdělí Komisi
 - a) orgán příslušný pro vydání příkazu v souladu s čl. 14 odst. 2;
 - b) postupy získávání dostupných informací podle příslušného vnitrostátního práva souladu s čl. 17 odst. 4;

²⁹ Úř. věst. L 12, 16.1.2001, s. 1.

- c) soud, u kterého se podává opravný prostředek proti rozhodnutí nevydat příkaz, jak se uvádí v článku 22;
 - d) orgán příslušný pro výkon příkazu v souladu s kapitolou 3;
 - e) rozsah, v němž mohou být podle příslušného vnitrostátního práva obstateny společné a sběrné účty, jak se uvádí v článku 29;
 - f) pravidla, jimiž se řídí částky vyloučené z výkonu podle příslušného vnitrostátního práva, jak se uvádí v článku 32;
 - g) jednotné pevné poplatky bank a příslušného orgánu, jak se uvádí v člancích 30 a 31;
 - h) pořadí zajišťovacích opatření rovnocenných evropskému příkazu ve vnitrostátním právu, jak se uvádí v článku 33;
 - i) příslušné soudy v členských státech výkonu, ke kterým lze podat návrh na přezkum podle čl. 34 odst. 3 nebo článku 36;
 - j) soudní poplatky za vydání příkazu, jak se uvádí v článku 44;
 - k) jazyky, které přijímají pro překlad dokumentů, v souladu s článkem 47.
2. Členské státy bezodkladně sdělí Komisi jakoukoli změnu informací uvedených v odstavci 1.
 3. Komise informace, jež jí byly sděleny podle ustanovení tohoto článku, vhodným způsobem zpřístupní veřejnosti, zejména za pomoci Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci vytvořené rozhodnutím 2001/470/ES.

Článek 49 *Změna příloh*

Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 50, pokud jde o změny příloh.

Článek 50 *Akty v přenesené pravomoci*

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci svěřená Komisi podléhá podmínkám stanoveným v tomto článku.
2. Přenesení pravomoci uvedené v článku 50 na Komisi platí na dobu neurčitou ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 50 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Nabývá účinnosti dnem následujícím po zveřejnění rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý v souladu s článkem 50 vstoupí v platnost, jen pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevyslovily námitky ve lhůtě 2 měsíců ode dne oznámení tohoto aktu Evropskému parlamentu a Radě, nebo před uplynutím uvedené lhůty, pokud Evropský parlament i Rada uvědomí Komisi o svém záměru námitky nevyslovit. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady je tato lhůta prodloužena o 2 měsíce.

Článek 51 *Monitorování a přezkum*

1. Do [pěti let ode dne použitelnosti] Komise předloží Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o provádění tohoto nařízení. Zpráva bude obsahovat hodnocení fungování tohoto řízení a výkonu příkazu v členských státech.
2. V případě potřeby se ke zprávě přiloží návrhy na změny nařízení.
3. Členské státy shromáždí a zpřístupní Komisi informace
 - a) o počtu návrhů na vydání příkazu, počtu případů, kdy byl příkaz vydán, a o hodnotě uvedené v každém příkazu a
 - b) o počtu návrhů na přezkum podle článků 34, 35 a 36 a o výsledcích těchto řízení.

KAPITOLA 6 **ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ**

Článek 52 *Vstup v platnost*

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

Použije se ode dne [24 měsíců po vstupu v platnost], s výjimkou článku 48, který se použije ode dne [12 měsíců po vstupu v platnost].

V [...] dne [...].

Za Evropský parlament
předseda / předsedkyně

Za Radu
předseda / předsedkyně

PŘÍLOHA I

EVROPSKÝ PŘÍKAZ K OBSTAVENÍ ÚČTŮ FORMULÁŘ NÁVRHU

(Čl. 8 odst. 1 a čl. 15 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. XXX, kterým se zavádí evropský příkaz k obstavení účtů k usnadnění vymáhání přeshraničních pohledávek v Evropské unii)

Vyplní soud

Spisová značka:

Soud obdržel dne: ____/____/____

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ

**PŘEČTĚTE SI PROSÍM POKYNY NA ZAČÁTKU KAŽDÉHO ODDÍLU – USNADNÍ
VÁM VYPLŇOVÁNÍ FORMULÁŘE**

Jazyk

Vyplňte formulář v jazyce soudu, jemuž svůj návrh zasíláte. Formulář je k dispozici na internetových stránkách Evropského soudního atlasu

http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_cs.htm ve všech úředních jazycích orgánů Evropské unie. To Vám může pomoci při vyplňování formuláře v požadovaném jazyce.

Podpůrné dokumenty

K formuláři návrhu by měly být přiloženy relevantní podpůrné dokumenty nebo důkazy, jako smlouvy, faktury, korespondence mezi stranami atd.

Kopie formuláře návrhu a případných podpůrných dokumentů bude doručena odpůrci poté, co bankovní instituce provede evropský příkaz k obstavení účtů. Odpůrce může podat návrh na vydání evropského příkazu.

1. Soud

V tomto oddíle uveďte údaje o soudu, u kterého podáváte návrh. V oddíle 5 naleznete úplný výčet možných důvodů soudní příslušnosti.

1.1. Název:

1.2. Ulice a číslo / PO box:

1.3. Město a poštovní směrovací číslo:

1.4. Členský stát:

Rakousko (AT) ☐ Belgie (BE) ☐ Bulharsko (BU) ☐ Kypr (CY) ☐ Česká republika (CZ) ☐
Německo (DE) ☐ Estonsko (EE) ☐ Řecko (EL) ☐ Španělsko (ES) ☐ Finsko (FI) ☐ Francie (FR) ☐
Maďarsko (HU) ☐ Irsko (IE) ☐ Itálie (IT) ☐ Litva (LT) ☐ Lucembursko (LU) ☐
Lotyšsko (LV) ☐ Malta (MT) ☐ Nizozemsko (NL) ☐ Polsko (PL) ☐ Portugalsko (PT) ☐
Rumunsko (RO) ☐ Švédsko (SE) ☐ Slovinsko (SI) ☐ Slovensko (SK) ☐ Spojené království (UK) ☐

2. Navrhovatel

V tomto oddíle uveďte údaje o sobě jako navrhovateli a případně o svém zástupci. Vezměte prosím na vědomí, že zastupování advokátem nebo jiným odborníkem z oboru práva není povinné. V některých zemích nemusí uvedení poštovní přihrádky (PO box) jako adresy postačovat, a proto byste měl(a) uvést ulici, číslo a poštovní směrovací číslo. Pokud tak neučiníte, je možné, že dokument nebude doručen.

V políčku „další údaje“ můžete uvést další informace umožňující Vaši identifikaci, např. datum narození, osobní identifikační číslo nebo identifikační číslo společnosti.

2.1. Příjmení, jméno / název společnosti nebo organizace:
2.2. Ulice a číslo / PO box:
2.3. Město a poštovní směrovací číslo:
2.4. Země (pokud je členským státem, uveďte kód země podle oddílu 1):
2.5. Tel. ³⁰
2.6. E-mail ³¹
2.7. Případný zástupce navrhovatele a jeho kontaktní údaje*:
2.8. Další údaje*: |
|--|

3. Odpůrce

V tomto oddíle uveďte údaje o odpůrci a jeho zástupci, je-li znám. Vezměte prosím na vědomí, že odpůrce není povinen nechat se zastupovat advokátem nebo jiným odborníkem v oboru práva.

V některých zemích nemusí uvedení poštovní přihrádky (PO box) jako adresy postačovat, a proto byste měl(a) uvést ulici, číslo a poštovní směrovací číslo. Pokud tak neučiníte, je možné, že dokument nebude doručen.

Pokud nemůžete uvést všechny informace, jež nejsou označeny jako nepovinné (*), uveďte další informace v oddíle 4.

3.1. Příjmení, jméno (druhé jméno*) / název společnosti nebo organizace:
3.2. Ulice a číslo / PO box:
3.3. Město a poštovní směrovací číslo:
3.4. Země (pokud je členským státem, uveďte kód země podle oddílu 1):
3.5. Tel.*:
3.6. E-mail*:
3.7. Zástupce odpůrce, je-li znám, a jeho kontaktní údaje*: |
|--|

4. Údaje o bankovním účtu odpůrce

Pro úsporu času a nákladů je důležité uvést co nejvíce informací o bankovním účtu odpůrce. Pokud nemůžete poskytnout více údajů než ty, které jsou uvedeny v bodě 4.1., může se příslušný orgán v členském státě, v němž je účet veden, pokusit o zjištění dalších informací od bank nebo z veřejných rejstříků. Tento postup však bude nějakou dobu trvat a za zjištění informací Vám může být naúčtován poplatek.

³⁰ Nepovinné

³¹ Nepovinné.

V případě, že chcete obstarat více než jeden bankovní účet, použijte další listy.

4.1. Členský stát, v němž je bankovní účet veden (uved'te kód země podle oddílu 1)

4.2. Název banky

4.3. Adresa sídla banky: ulice a číslo / PO box a poštovní směrovací číslo / země

4.4. Číslo bankovního účtu

4.5. Tel./fax banky*:

4.6. Další údaje o druhu bankovního účtu*:

Pokud nemůžete uvést více informací o bankovním účtu než zemi, v níž je veden (bod 4.1.), a pokud neznáte ani úplnou adresu odpůrce (body 3.2. a 3.3. výše), je nutné uvést jednu z těchto dalších informací:

4.7. Je-li odpůrcem fyzická osoba,

4.7.1. Datum narození odpůrce:

4.7.2. Národní identifikační číslo odpůrce:

4.7.3. Číslo pasu odpůrce:

4.8. Je-li odpůrcem právnická osoba, její číslo v obchodním rejstříku:

5. Soudní příslušnost

Obdržel(a) jste již rozhodnutí, veřejnou listinu nebo soudní smír týkající se odpůrce?

Ano

☐

Ne

☐

Pokud ano, pokračujte v oddíle 6.

Pokud ne, uveďte informace požadované níže v tomto oddíle a pokračujte v oddíle 7.

Váš návrh musí být podán u soudu, který je příslušný se jím zabývat. Soudní příslušnost pro vydávání evropského příkazu k obstavení účtů má soud, který má příslušnost ve věci samé, v souladu s pravidly příslušných nástrojů evropského práva. Informace o pravidlech týkajících se soudní příslušnosti naleznete v Evropském soudním atlasu na internetové stránce http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_cs.htm. O vydání evropského příkazu k obstavení účtů můžete také požádat přímo v členském státě, v němž je účet veden.

Tento oddíl obsahuje neúplný výčet možných důvodů příslušnosti soudu podle výše uvedeného nařízení.

Můžete také konzultovat internetovou stránku http://ec.europa.eu/civiljustice/glossary/glossary_cs.htm, kde jsou vysvětleny některé zde použité právní pojmy.

5. Čím odůvodňujete příslušnost soudu?

5.1. Bydliště odpůrce

☐

5.2. Místo provedení smlouvy

☐

5.3. Místo, kde došlo ke škodné události

☐

5.4. Dohoda stran o volbě soudu

☐

5.5. Místo, kde je veden bankovní účet, jenž má být obstaven

☐

5.6. Jiné (upřesněte)

6. Stávající rozhodnutí, veřejná listina nebo soudní smír

6.1. Název soudu / jiného orgánu:

6.2. Datum vydání rozhodnutí:

6.3. Měna:

☐ euro (EUR) ☐ bulharský lev (BGN) ☐ česká koruna (CZK) ☐ maďarský forint (HUF) ☐ litevský litas (LTL) ☐ lotyšský latas (LVL) ☐ polský zlotý (PLN) ☐ britská libra (GBP) ☐ rumunský leu (RON) ☐ švédská koruna (SEK) ☐ jiná (uved'te kód ISO):

6.4. Částka, kterou má odpůrce podle rozhodnutí zaplatit navrhovateli

6.4.1. Jistina:

6.4.2. Úrok přiznaný rozhodnutím:

- Částka: _____ nebo
- sazba ... %. Úrok by se měl počítat od ... (dd/mm/rrrr) do ... (dd/mm/rrrr).
- ☐ Úrok, který se počítá od data přijetí rozhodnutí:
- sazba ... %.

6.4.3. Náklady, které má odpůrce nést

- ☐ Ne
- ☐ Ano. Uved'te, o jaké náklady se jedná, a výši částky (nárokované nebo vynaložené).
- ☐ Soudní poplatky: ...
- ☐ Náklady na právní zastoupení: ...
- ☐ Náklady na doručování písemností: ...
- ☐ Jiné: ...

6.5. Potvrzují, že rozhodnutí, veřejná listina nebo soudní smír dosud nebyly
vykonány ☐ Ano

6.6. Jsou rozhodnutí, soudní smír nebo úřední listina ze zákona vykonatelné
v členském státě výkonu nebo byly prohlášeny v tomto státě za vykonatelné?

☐ Ne – pokračujte v oddíle 8.

☐ Ano – přiložte

☐ potvrzení pro účely výkonu rozhodnutí vydané soudem nebo příslušným
orgánem v souladu s použitelným nástrojem Unie nebo

☐ prohlášení vykonatelnosti

a pokračujte v oddíle 9.

7. Výše a odůvodnění pohledávky *(nevyplňujte, pokud jste vyplnil(a) oddíl 6)*

Evropský příkaz k obstavení účtů může být vydán, pokud předložíte důležité skutečnosti
odůvodněné podepřené důkazy, jež soud přesvědčí o tom, že se Vaše pohledávka vůči odpůrci
jeví jako opodstatněná co do výše nárokované v příkazu.

7.1. Výše jistiny pohledávky:

7.2. Výše úroků:

7.2.1. Úroková sazba vypočtená do dne podání návrhu:

7.2.2. Sazba ... %

7.3. Odůvodnění pohledávky vůči odpůrci:

7.4. Seznam důkazů (přiloženy písemné důkazy):

8. Důvody, proč je třeba vydat evropský příkaz k obstavení účtů *(nevyplňujte, pokud jste v bodě 6.5. odpověděl(a) „ano“)*:

Evropský příkaz k obstavení účtů může být vydán pouze tehdy, pokud předložíte důležité
skutečnosti svědčící o tom, že výkonu stávajícího nebo budoucího titulu vůči odpůrci hrozí
zmaření nebo podstatné ztížení, zejména pokud existuje nebezpečí, že by odpůrce mohl
majetek uložený na jednom či více bankovních účtech, jež mají být obstaveny, převést, ukrýt
nebo se jej zbavit.

8.1. Existuje nebezpečí, že by odpůrce mohl převést nebo ukrýt majetek uložený na
bankovním účtu nebo se jej zbavit? Pokud ano, uveďte více informací o situaci:

8.2. Existuje jiný druh nebezpečí zmíněného v textu nad tímto oddílem? Pokud ano, uveďte
více informací:

8.3. Seznam důkazů (přiloženy písemné důkazy):

9. Jiné soudy, u nichž byl podán návrh na vydání zajišťovacích opatření

Musíte poskytnout informace o tom, zda jste u jiného soudu podal(a) návrh na zajišťovací opatření vůči témuž odpůrci, zajišťující stejná práva. Soud, u něhož jste podal(a) návrh na vydání evropského příkazu k obstavení účtů, musíte informovat o jakémkoli jiném vydaném evropském příkazu k obstavení účtů nebo zajišťovacím opatření vydaném na základě vnitrostátních předpisů.

9.1. Jiné návrhy na vydání evropského příkazu k obstavení účtů

9.1.1. Název soudu:

9.1.2. Adresa soudu:

9.1.3. Číslo jednací návrhu:

9.1.4. Je pohledávka ve stejné výši, o jakou se zde žádá?

☐ Ano. ☐ Ne. Pokud ne, uveďte údaje o částce požadované v jiném návrhu a o měně:

9.2. Návrhy vnitrostátních zajišťovacích opatření

9.2.1. Název soudu:

9.2.2. Adresa soudu:

9.2.3. Číslo jednací návrhu:

9.1.4. Je pohledávka ve stejné výši, o jakou se zde žádá?

☐ Ano. ☐ Ne. Pokud ne, uveďte údaje o částce požadované v jiném návrhu a o měně:

10. Datum a podpis

Nezapomeňte na poslední straně formuláře uvést čitelně své jméno, podpis a datum.

Žádám tímto soud, aby na základě mého návrhu vydal evropský příkaz k obstavení účtů odpůrci.

Prohlašuji, že uvedené údaje jsou podle mého nejlepšího vědomí a svědomí pravdivé.

V:

Dne: ____/____/____

Jméno a podpis:

Seznam dokumentů přiložených k této žádosti:

PŘÍLOHA II

EVROPSKÝ PŘÍKAZ K OBSTAVENÍ ÚČTŮ

(Čl. 21 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. XXX, kterým se zavádí evropský příkaz k obstavení účtů k usnadnění vymáhání přeshraničních pohledávek v občanských a obchodních věcech)

1. Soud původu

1.1 Název:

1.2 Adresa:

1.3 Ulice a číslo / PO box:

1.4 Místo a poštovní směrovací číslo:

1.5 Členský stát

AT ☐ BE ☐ BU ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐
LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

1.6 Tel./fax/e-mail:

2. Navrhovatel

2.1. Příjmení a jméno (jména) / název společnosti nebo organizace:

2.2. Adresa:

2.2.1. Ulice a číslo / PO box:

2.2.2. Místo a poštovní směrovací číslo:

2.2.3. Země (pokud je členským státem, uveďte kód země podle oddílu 1):

3. Odpůrce

3.1. Příjmení a jméno (jména) / název společnosti nebo organizace:

3.2. Adresa:

3.2.1. Ulice a číslo / PO box:

3.2.2. Místo a poštovní směrovací číslo:

3.2.3. Země (pokud je členským státem, uveďte kód země podle oddílu 1):

4. Datum a číslo jednacích evropských příkazů k obstavení účtů

4.1. Datum

4.2. Číslo jednací příkazu

5. Bankovní účty, jež mají být obstaveny

Soud ukládá, aby byl do výše částky uvedené v bodu 6.5. obstaven tento bankovní účet odpůrce:

5.1. Informace o prvním bankovním účtu, jenž má být obstaven

5.1.1. Členský stát, v němž je bankovní účet veden (uved'te kód země podle oddílu 1):

5.1.2. Název a adresa banky:

5.1.3. Číslo bankovního účtu:

5.2. Informace o druhém bankovním účtu, jenž má být obstaven:

5.2.1. Členský stát, kde je účet veden:

5.2.2. Název a adresa banky:

5.2.3. Číslo bankovního účtu:

(pro další účty použijte zvláštní list)

Pokud má být obstaven více než jeden účet, je navrhovatel povinen uvolnit jakoukoli obstavenou částku přesahující výši uvedenou v bodu 6.5. (čl. 28 odst. 2).

UPOZORNĚNÍ: Pokud navrhovatel nemohl uvést více informací než jméno členského státu, v němž je bankovní účet veden, může být tento příkaz proveden pouze tehdy, pokud nezbytné informace získá příslušný orgán v členském státě výkonu.

6. Obstavená částka

6.1. Měna

☐ euro (EUR) ☐ bulharský lev (BGN) ☐ česká koruna (CZK) ☐ estonská koruna (EEK) ☐ maďarský forint (HUF) ☐ litevský litas (LTL) ☐ lotyšský latas (LVL) ☐ polský zlotý (PLN) ☐ britská libra (GBP) ☐ rumunský leu (RON) ☐ švédská koruna (SEK) ☐ jiná

(uved'te kód ISO):

6.2. Jistina:

6.3. Úroky:

6.4. Náklady (přiznané rozhodnutím):

6.5. Obstavená částka celkem:

7. Jistota

7.1. Musí navrhovatel složit jistotu?

☐ Ne

☐ Ano, ve výši

Měna

☐ euro (EUR) ☐ bulharský lev (BGN) ☐ česká koruna (CZK) ☐ estonská koruna (EEK) ☐ maďarský forint (HUF) ☐ litevský litas (LTL) ☐ lotyšský latas (LVL) ☐ polský zlotý (PLN) ☐ britská libra (GBP) ☐ rumunský leu (RON) ☐ švédská koruna (SEK) ☐ jiná (uved'te kód ISO):

7.2. Obstavení se ukončí, pokud odpůrce složí záruku ve výši:

8. Náklady

8.1. Měna

☐ euro (EUR) ☐ bulharský lev (BGN) ☐ česká koruna (CZK) ☐ estonská koruna (EEK) ☐ maďarský forint (HUF) ☐ litevský litas (LTL) ☐ lotyšský latas (LVL) ☐ polský zlotý (PLN) ☐ britská libra (GBP) ☐ rumunský leu (RON) ☐ švédská koruna (SEK) ☐ jiná (uved'te kód ISO):

8.2. Má odpůrce nést v plném rozsahu nebo částečně náklady řízení?

☐ Ne

☐ Ano. Uved'te, o jaké náklady se jedná, a jejich výši (nárokovanou nebo vynaloženou).

☐ Soudní poplatky: ...

☐ Náklady na právní zastoupení:

☐ Náklady na doručování písemností: ...

☐ Jiné: ...

9. Trvání příkazu

Příkaz se stane zrušitelným, pokud navrhovatel nezahájí řízení ve věci do(dne) [30 dnů ode dne vydání příkazu]³²

V Dne

.....
Podpis a/nebo razítko ...

³²

Použije se pouze tehdy, pokud je příkaz vydán před zahájením řízení ve věci.

PŘÍLOHA III

Prohlášení banky

Informace týkající se prostředků obstavených v důsledku vydání evropského příkazu k obstavení účtů, určené příslušnému orgánu a navrhovateli

(Čl. 27 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. XXX, kterým se zavádí evropský příkaz k obstavení účtů k usnadnění vymáhání přeshraničních pohledávek v občanských a obchodních věcech)

Tyto informace budou zaslány příslušnému orgánu a navrhovateli zabezpečenou elektronickou cestou nebo poštou.

1. SOUD PŮVODU

1.1. Název:

1.1. Adresa:

1.1.1. *Ulice a číslo / PO box:*

1.1.1. *Místo a poštovní směrovací číslo:*

1.1.2. *Členský stát*

AT ☐ BE ☐ BU ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐
LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

2. Evropský příkaz k obstavení vydaný soudem původu

2.1. Číslo jednacích evropského příkazu:

2.2. Celková částka, jež má být obstavena:

3. Navrhovatel

3.1. Příjmení a jméno (jména) / název společnosti nebo organizace:

3.2. Adresa:

3.2.1. *Ulice a číslo / PO box:*

3.2.2. *Místo a poštovní směrovací číslo:*

3.2.3. Země (pokud je členským státem, uveďte kód země podle oddílu 1):

3.3. E-mail:

4. Odpůrce

- 4.1. Příjmení a jméno (jména) / název společnosti nebo organizace:
- 4.2. Adresa:
 - 4.2.1. Ulice a číslo / PO box:
 - 4.2.2. Místo a poštovní směrovací číslo:
 - 4.2.3. Země (pokud je členským státem, uveďte kód země podle oddílu 1):
- 5. Obstavené prostředky
 - 5.1. Název banky:
 - 5.2. Adresa banky:
 - 5.3. Členský stát (uveďte kód země podle oddílu 1)
 - 5.4. Tel./fax/e-mail banky:
 - 5.5. Výše obstavené částky:

V Dne

.....
Podpis a/nebo razítko

PŘÍLOHA IV

NÁVRH NA PŘEZKUM

(Články 34, 35 a 36 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. XXX, kterým se zavádí evropský příkaz k obstavení účtů k usnadnění vymáhání přeshraničních pohledávek v občanských a obchodních věcech)

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ

Jazyk

Vyplňte formulář v jazyce soudu, jemuž svůj návrh zasíláte. Formulář je k dispozici na internetových stránkách Evropského soudního atlasu http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_en.htm ve všech úředních jazycích orgánů Evropské unie. To Vám může pomoci při vyplňování formuláře v požadovaném jazyce.

2. NAVRHOVATEL

2.1. Příjmení a jméno (jména) / název společnosti nebo organizace:

2.1. Adresa:

2.1.1. *Ulice a číslo / PO box:*

2.1.1. *Místo a poštovní směrovací číslo:*

2.1.2. *Země (pokud je členským státem, uveďte kód země podle oddílu 2):*

3. SOUD PŮVODU (SOUD, KTERÝ VYDAL EVROPSKÝ PŘÍKAZ K OBSTAVENÍ ÚČTŮ)

3.1. Název:

3.1. Adresa:

3.1.1. *Ulice a číslo / PO box:*

3.1.1. *Místo a poštovní směrovací číslo:*

3.1.2. *Členský stát*

AT ☐ BE ☐ BU ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐
LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

4. EVROPSKÝ PŘÍKAZ K OBSTAVENÍ ÚČTŮ:

4.1. Datum a číslo jednací:

3.2. Celková částka, jež má být obstavena:

5. ČLENSKÝ STÁT VÝKONU

Členský stát, v němž byl platební příkaz vykonán (uved'te kód země podle oddílu 2):

6. NAVRHOVATEL

6.1. Příjmení a jméno (jména) / název společnosti nebo organizace:

6.1. Adresa:

6.1.1. Ulice a číslo / PO box:

6.1.1. Místo a poštovní směrovací číslo:

6.1.2. Země (pokud je členským státem, uveďte kód země podle oddílu 2):

Žádost o přezkum

Ve většině případů musí být návrh na přezkum evropského příkazu k obstavení účtů podán soudu původu. Je tomu tak v případě, chcete-li vznést některou z námitek uvedených níže v **oddíle 6**, zejména námitky vůči existenci či výši pohledávky nebo vůči existenci nebezpečí promrhání majetku.

Chcete-li vznést některou z námitek vůči řízení o výkonu uvedených níže v **oddíle 7**, zejména týkající se částek, jež jsou vyloučeny z exekuce, musíte svůj návrh podat soudu v členském státě výkonu.

Pokud jste byl(a) žalován(a) jakožto spotřebitel, zaměstnanec nebo pojištěná osoba, můžete svůj návrh na přezkum podat příslušnému soudu v členském státě, kde máte obvyklé bydliště. V tomto případě zaškrtněte námitky, které chcete vznést, v oddíle 6 a/nebo 7 a zaškrtněte rámeček v oddíle 8.

7. ŽÁDOST O PŘEZKUM SOUDEM PŮVODU

Pozn.: Pokud byl evropský příkaz k obstavení účtů vydán na základě stávajícího rozhodnutí, soudního smíru nebo úřední listiny vůči Vám, máte právo vznést pouze námitky uvedené v bodech 6.1.1, 6.1.2 a 6.2.

Tímto podávám návrh na přezkum evropského příkazu, protože *(zaškrtněte příslušný rámeček)*

6.1. podmínky pro vydání evropského příkazu k obstavení účtů nebyly splněny, protože

6.1.1. ☐ nařízení se nevztahuje na pohledávku/soudní rozhodnutí navrhovatele (článek 2)

6.1.2. ☐ soud původu není příslušný (článek 6 nebo čl. 14 odst. 1)

6.1.3. ☐ pohledávka navrhovatele není opodstatněná (čl. 7 odst. 1), prosím zdůvodněte:

6.1.4. ☐ neexistuje nebezpečí, že prostředky uložené na bankovním účtu budou převedeny, ukryty nebo odstraněny (čl. 7 odst. 2), prosím zdůvodněte:

6.2. ☐ 6.3. ☐ Navrhovatel měl být požádán o složení záruky nebo vyšší záruky, než nařídil soud (prosím zdůvodněte):

6.4 ☐ Navrhovatel nezačal řízení ve věci samé do 30 dnů ode dne vydání příkazu nebo v kratší lhůtě uložené vydávajícím soudem.

8. NÁVRH NA PŘEZKUM V ČLENSKÉM STÁTĚ VÝKONU

Pozn.: Pokud byl evropský příkaz k obstavení účtů vydán na základě stávajícího rozhodnutí, soudního smíru nebo úřední listiny vůči Vám, nemáte právo vznést námitky uvedené v bodě 7.4.

Tímto podávám návrh na přezkum výkonu evropského příkazu, protože *(zaškrtněte příslušný rámeček)*

7.1. Evropský příkaz byl vykonán v rozporu s právem členského státu výkonu, protože:

7.1.1. ☐ Odpůrce má právo vyloučit určitou finanční částku z výkonu, ale nyní byla tato částka nebo její část rovněž obstavena

7.1.2. ☐ Účet odpůrce je vyloučen z výkonu podle právních předpisů týkajících se imunity vůči výkonu příkazu

7.2. ☐ Evropský příkaz se ukončuje, jelikož v členském státě výkonu bylo vydáno rozhodnutí, kterým se zamítá pohledávka navrhovatele.

7.3. ☐ Evropský příkaz se ruší z důvodu, že soudní smír nebo úřední listina byly v členském státě původu zrušeny.

7.4. ☐ Navrhovatel nezačal řízení ve věci samé do 30 dnů ode dne vydání příkazu nebo v kratší lhůtě uložené vydávajícím soudem.

7.5. ☐ Evropský příkaz musí být pozastaven z důvodu, že byla v členském státě původu pozastavena vykonatelnost soudního rozhodnutí, soudního smíru nebo veřejné listiny.

9. NÁVRH NA PŘEZKUM V ČLENSKÉM STÁTĚ MÍSTA BYDLIŠTĚ ODPŮRCE

Byl vydán evropský příkaz k obstavení účtů vůči mé osobě jakožto

☐ zákazníkovi

☐ zaměstnanci

☐ pojištěné osobě.

V: ...

Dne (dd/mm/rrrr):

Jméno navrhovatele nebo pověřeného zástupce

Prohlašuji, že uvedené údaje jsou podle mého nejlepšího vědomí a svědomí pravdivé.

Podpis: